

לב כל קהל ישראל

ביאורים נפלאים במהותו של נשיא בישראל
לרגל יום קבלת הנשיאות
ד"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח

יו"ד שבט
ה'תשע"ו - שנת הקהל

”שלש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ: למנות להם מלך, ולהכרית זרעו של עמלק ולבנות בית הבחירה” (רמב”ם הל’ מלכים א, א). מרגלא בפומי דחסידים: כ”ק אדמו”ר מוהרש”ב מליובאוויטש במאמרו הראשון פתח ואמר ”כתר יתנו לך” - כנגד מצוות מינוי מלך. כ”ק אדמו”ר מוהריי”צ מליובאוויטש במאמרו הראשון פתח ואמר ”ראשית גויים עמלק” - כנגד מצוות מחיית עמלק. כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א במאמרו הראשון פתח ואמר ”באתי לגני” - על ענין שלימות השראת השכינה בעולם - כנגד בנין בית הבחירה.

• • •

”בשיר השירים שם [=במדרש המוזכר במאמר, על הפסוק ”באתי לגני”]: ”אמר ר’ מנחם חתני דר’ אלעזר בר אבונה בשם ר’ שמעון בר’ יוסנה” - די ש לומר, שרומז על שלימות הענין דהשראת השכינה למטה ע”י ”גואל (ראשון הוא גואל) אחרון” ש”מנחם שמו” (סנהדרין צה, ב).”

(משיחת ש”פ תצוה תשנ”ב הערה 81)

פתח דבר

”אנכי עומד בין ד’ אלקיכם וביניכם” (ואתחנן ה, ה).

קודם לכניסת בני ישראל לארץ הקודש, מספר משה רבינו - נשיא ישראל הראשון - לבני ישראל, כי הוא־הוא זה שבאמצעותו נמשך ונפעל הקשר שלהם עם הקב”ה. כמשה, הנשיא בדורו, כך גם בכל דור ודור, מאז ועד היום, ישנו את הנשיא שבכל דור, ”אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא” (תקוני זהר, ס”ט). ועל ידי הנשיא, יכולים נשמות ישראל להתחבר למקורם ושרשם ולהזדבק באלקות.

בגמרא נאמר ”נשיא זה מלך”. את ענינו ומהותו של המלך משווה הרמב”ם (בהל’ מלכים ג, ו) אל הלב שכל אברי הגוף חיים ממנו: ”לבו הוא לב כל קהל ישראל”. הוי אומר, כשם שהלב הוא מקור החיות של כל הגוף, כך המלך הוא מקור החיות של כל העם, מפני שהמלך הוא המקשר את העם בקב”ה ועל ידו נשפעת החיות מהקב”ה לבני ישראל.

בקונטרס זה, היוצא לאור לרגל ימי הסגולה - יו”ד וי”א שבט, יום ההילולא דכ”ק אדמו”ר מוהרי”צ נ”ע מליובאוויטש והתחלת נשיאות חתנו וממלא מקומו, כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א - ניתנת טעמה מפנימיות התורה אודות ענינו ופעולתו של נשיא ישראל, שעל ידי הדביקות בו יכול יהודי להזדבק בדי’ יתברך.

בנוסף לכך, מתייחד יום עלותו של הרבי אל כס הנשיאות בכך שביום זה הודיע הרבי אשר דורנו זה, ”דור השביעי”, הוא הדור בו תושלם עבודת בני ישראל לאורך הדורות כולם, ואלפי שנות גלות יגיעו לסיומם ותכליתם - בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

בקשר לכך, מובאים בקונטרס קטעים מדברי קדשו על מעלת דורנו, מהמאמר המופלא של קבלת הנשיאות וכן משיחותיו הקדושות.

כהוספה מובא נספח "ספר תורה של משיח": סיפורו המופלא של ספר התורה לקבלת פני משיח, שכתבתו החלה על ידי כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע בימי מלחמת העולם השנייה, ונשלם על ידי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

וזאת למודעי: לא כל הביאורים הובאו בשלימותם כפי שנאמרו ונדפסו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. וחלקם עובדו ע"י חברי המערכת - כך שגם מי שאינו רגיל בסגנון שיחות-הקודש ומאמרי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א יוכל להבין פשוטם של דברים. ייתכן שנפלו אי אילו טעויות בהבנת הדברים, ושגיאות מי יבין. אשר על כן, מי שיתקשה בהבנת הדברים - מוטב שיעיין במקורי הדברים כפי שנשמנו בתחילת הביאור, ויונעם לו.

ויהי רצון שנזכה תיכף ומיד להשלמת התכלית של דורנו, דור הגאולה, כאן למטה בעולם הזה הגשמי - בהתגלותו לעין כל של משיח צדקנו, בקרוב ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מערכת 'לכשיפוצו מעינותיך'

תוכן ענינים

ענינים של ראשי בני ישראל - מספר התניא קדישא 6

"לב כל קהל ישראל" - משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על ענינו של נשיא הדור

א. משיחת ב' ניסן תשמ"ח: חיות כל אברי הגוף קשורה עם הלב / על ידי הנשיא נעשית המשכת החיות לבני ישראל / מציאותו של המלך תלויה בעם - "אין מלך בלא עם" 8

ב. לקוטי שיחות חלק ל"א: עיקר ענין המלכות הוא מה שעצם מציאות המדינה כולה תלויה במלך / חידושו של משה רבינו הוא שממנו נמשכת עצם החיות לכל אנשי הדור / ביאור נפלא במהותו של נשיא הדור 14

ג. משיחת ש"פ שלח תשל"ב: מדוע על יהודי להזדקק ל"רבי", ואינו יכול להתקשר בקשר ישיר עם ד' יתברך עצמו? / ההכרח במציאותו של נשיא הדור 18

"שופכים מים קרים על האמונה במשיח" 24

דורנו - דור הגאולה - פנינים יקרים על מעלתו ותפקידו של דורנו

א. ממאמר באתי לגני תשי"א: כל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון / עכשיו אין הדבר תלוי אלא בנו - דור השביעי / העבודה - לגמור המשכת השכינה 27

ב. משיחת ש"פ בא תשנ"ב: החידוש דדורנו לגבי כל הדורות שלפני זה / נשמות בגופים מקבלים בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" / זהו זמן השיא לגאולה האמיתית והשלימה! 32

הוספה: ספר תורה של משיח - סיפורו המופלא של ספר תורה שמיימי 36

ענינים של ראשי בני ישראל

נשמתו של יהודי מתקשרת בשרשה העליון על ידי ההדבקות בנשמתו של ראש בני ישראל • מתוך פרק ב' בספר התניא קדישא

כמשל הבן הנמשך ממוח האב שאפילו צפרני רגליו נתהוו מטפה זו ממש, על ידי שהייתה תשעה חדשים בבטן האם, וירדה ממדרגה למדרגה להשתנות ולהתהוות ממנה צפרנים. ועם כל זה, עודנה קשורה ומיוחדת ביחוד נפלא ועצום במהותה ועצמותה הראשון, שהיתה טפת מוח האב - וגם עכשיו בבן, יניקת הצפרנים וחיותם נמשכת מהמוח שבראש (כדאיתא בגמרא: "לובן שממנו גידים ועצמות וצפרנים").

המוח ממשיך את החיות לאברים

וככה ממש, כביכול, בשרש כל הנפש רוח ונשמה של כללות ישראל למעלה, בירידתו ממדרגה למדרגה, על ידי השתלשלות העולמות אבי"ע [=אצילות, בריאה, יצירה, עשיה] מחכמתו יתברך, כדכתב: "כולם בחכמה עשית"², נתהוו ממנו נפש רוח ונשמה של עמי הארץ ופחותי הערך. ועם כל זה, עודינה קשורות ומיוחדות ביחוד נפלא ועצום במהותן ועצמותן הראשון, שהיא המשכת חכמה עילאה. כי יניקת וחיות נפש רוח ונשמה של עמי הארץ, הוא מנפש רוח ונשמה של הצדיקים והחכמים, ראשי בני ישראל שבדורם:

ראשי בני ישראל ממשיכים חיות לישראל

ובזה יובן מאמר רז"ל³ על פסוק "ולדבקה בו"⁴, שכל הדבק בתלמידי חכמים, מעלה עליו הכתוב כאלו נדבק בשכינה ממש. כי על ידי דביקה בתלמידי חכמים, קשורות נפש רוח ונשמה של עמי הארץ ומיוחדות במהותן הראשון

כל יהודי קשור לתלמידי חכמים

1. בדה לא, ב.
2. תהלים קד, כד.
3. ספרי עקב יא, כב.
4. דברים יא, כב.

מהות נשיא הדור

רבים המחפשים ומבארים מעלות וגדולת נשיאי חב"ד בכלל, ונשיא דורנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בפרט בענינים שונים: איש המסירות-נפש, גאון, בעל מדות, צדיק, בעל רוח הקודש, מלומד בנסים ועוד ועוד.

וגדלו ביותר שבחים אלו, על פי ההגדרה בתורת החסידות מהו מסירות נפש, מהו גאון וכו'.

ובכל זה - העיקר חסר כאן, ונוסף על זה, שהוא עיקר בעצם, חשוב הוא ביחוד משום שנוגע ביותר, וזהו - מה שהוא הוא הנשיא.

כי - נשיא בכלל, נקרא ראש אלפי ישראל, הוא בחינת ראש ומוח לגביהם, וממנו היא יניקה וחיות שלהם. ועל ידי הדביקה בו קשורים ומיוחדים הם בשרשם למעלה מעלה.

. . ועל כל אחד ואחת מאתנו כולם לדעת, היינו להעמיק דעתו ולתקוע מחשבתו בזה, אשר הוא הוא הנשיא והראש, ממנו ועל ידו הם כל ההשפעות בגשמיות וברוחניות ועל ידי ההתקשרות אליו (וכבר הורה במכתביו איך ובמה מתקשרים) קשורים, ומיוחדים בשרש ושרש השרש עד למעלה מעלה כו'.

(אגרות קודש כ"ק אד"ש ח"ג עמ' שלא-שלב)

ושרשם שבחכמה צילאה, שהוא יתברך וחכמתו אחד, והוא המדע כו' [והפושעים ומורדים בתלמידי חכמים, יניקת נפש רוח ונשמה שלהם מבחינת אחוריים של נפש רוח ונשמת תלמידי חכמים.

לסיכום: כמשל הבן שאפילו צפרני רגליו קשורות לאביו על ידי מוחו, כך נשמות ישראל - בכל מצב שיהיו, קשורות הם לד' על ידי ראשי בני ישראל.

לב כל קהל ישראל

חיות כל אברי הגוף קשורה עם הלב • על ידי הנשיא נעשית המשכת החיות לבני ישראל • מציאותו של המלך תלויה בעם - "אין מלך בלא עם" • משיחת ב' ניסן תשמ"ח

יום ב' ניסן - תאריך אמירת השיחה - הוא יום הסתלקותו של כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע מליובאוויטש (בשנת תר"פ), ויום עלותו לנשיאות של בנו וממלא מקומו, כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע.

בשיחה זו מתייחס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א למלאת ס"ח שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע, ומבאר את מהותו ופעולתו של נשיא ומלך בישראל, וכן את חשיבות ההתקשרות והביטול של העם אליו.

דברים אלו מקבלים משמעות מיוחדת, כמובן, גם ביום עלותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עצמו על כס הנשיאות - יום י' בשבט.

'נשיא' - לב העם

א. אודות נשיא ומלך - פוסק הרמב"ם¹ שהוא "לב כל קהל ישראל". והרי ענינו של הלב הוא - שבו משכן "הדם הוא הנפש"² המחיה את כל הגוף.

ובפרטיות יותר:

1. הל' מלכים פ"ג ה"ו.

2. ראה יב, כג.

"מלך" - ראשי תיבות מוח לב כבד³, "תלת שליטין אינון - מוחא לבא וכבדא"⁴
[שלשה איברים השולטים בגוף: מוח, לב, כבד].

והחילוק שביניהם:

המוח - מקור
להנהגת
חיות
האיברים

המוח - הוא הראש דחיות הגוף, כי "עיקר משכנה והשראתה (של הנשמה) היא במוחו (של אדם) ומהמוח מתפשטת לכל האברים, וכל אבר מקבל ממנה חיות וכח הראוי לו לפי מזגו ותכונותו"⁵, ולכן, המוח מושל ושולט על אברי הגוף להנהיגם כרצונו.

הכבד - כולו דם (קרוש).

הלב - ממשיך
החיות בפועל
ע"י הדם

ואילו הלב - הוא חיות הגוף עצמו, להיותו מקום משכן "הדם הוא הנפש", ועל ידו נעשה "התפשטות והילוך החיות המלובשת בדם הנפש היוצא מהלב אל כל האברים, וסובב סובב הולך הרוח חיים והדם תוך תוך כל האברים והגידיים המובלעים בהם וחוזר אל הלב כו"⁶.

ונמצא, שעיקר ענין החיות דכל אברי הגוף קשור עם הלב, כי, הדם שבלב מתפשט בכל אברי הגוף ממש⁷.

זאת ועוד:

ענינו של
הלב - תמיד
בתנועה

חיות - קשורה עם תנועה⁸. וענין התנועה הוא בלב דוקא, שנמצא תמיד בתנועה של רצוא ושוב, "דפיקו דלבא", והדם שבו - בתנועה תמידית, סיבוב והילוך בכל אברי הגוף (כמבואר באגרת הקודש), משא"כ הכבד והמוח שאינם בתנועה.

הנשיא -
ממשיך החיות
לבני ישראל

ועל דרך זה בנשיא ומלך, "לב כל קהל ישראל" - "אשר יוציאם ואשר יביאם"⁹, שעל ידו נעשה (גם) המשכת חיות לבני ישראל.

ובבוא יום התחלת הנשיאות מידי שנה בשנה, ניתוסף עוד יותר בענין ה"לב", היינו, הוספה בענין החיים - "והחי יתן אל לבו", ועד שנמשך מבחינת "מחיה חיים יתן לך חיים"¹⁰, עד לחיים גשמיים כפשוטם.

3. מגן אבות להרשב"ץ פ"ה מ"ט. ערכי הכינויים (לבעל סדר הדורות) בערכו. ניצוצי אורות וניצוצי זהר לוח"ב קג, א.

4. זח"ב שם.

5. תניא פנ"א.

6. אגרות הקודש אדמו"ר הזקן סימן לא.

7. ולכן, המשכת החיות מהמוח לכל האברים היא גם באופן של התחלקות, ש"כל אבר מקבל ממנה חיות וכח הראוי לו לפי מזגו ותכונותו", משא"כ המשכת החיות מהלב היא לכל האברים בשווה, שכולם מקבלים את הדם שבלב, עצם החיות (ורא גם קונטרס משיחות ש"פ בא ס"ב (נדפס בסה"ש תשמ"ח ח"א ע' 222 ואילך). וש"ג).

8. כידוע ש"תנועה" היא סימן על "החיות" - כל חי מתנענע.

9. פינחס כז, יז.

10. יומא עא, א.

המלוכה תלויה ברצון העם

כללות ענין המלכות הוא - "ומלכותו ברצון קבלו עליהם", היינו שאין זה תלוי ברצונו של המלך כי אם ברצון העם.

(משיחת ש"פ לך לך תשמ"ה)

הוספת העם בחיי המלך

ב. האמור לעיל (הוספה בענין החיים), מודגש ביותר בב' ניסן דשנה זו - ס"ח שנה (פר"ת - תשמ"ח) לנשיאות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ס"ח בגימטריא¹¹ "חיים".

ובהקדמה, שביחס שבין העם לנשיא ומלך - ב' קצוות:

מחד גיסא - תנועה של רוממות והבדלה, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם"¹², שלכן נאמר דוקא לשון "עם", "מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים וזרים ורחוקים ממעלת המלך"¹³. וכמודגש בענין היראה והביטול - "שום תשים עליך מלך, שתהא אימתו עליך"¹⁴.

ולאידך גיסא - תכלית הקירוב, כאמור, שהמלך הוא "לב כל קהל ישראל", והרי אין לך קירוב גדול יותר מקירוב הלב לאברי הגוף, כאמור, שהדם שבלב עצמו נמצא בתמידות בכל האברים, "התפשטות והילוך החיות מהלב אל כל האברים . . . כהלכתו תמידי כסדרו . . . (ש)כל האברים מקושרים יחד ומקבלים חיותם . מהלב".

ויתירה מזה:

הקירוב שבין המלך להעם הוא לא רק ביחס להמשכת החיות דכל העם, שמקבלים חיותם מהמלך, אלא גם לאידך גיסא - שמציאותו של המלך תלויה בעם, "אין מלך בלא עם"¹⁵, כלומר, אע"פ שנקראים "עם, מלשון עוממות . . . רחוקים ממעלת המלך", הרי, ביחד עם זה (ואדרבה - בגלל זה)¹⁶ פועלים הם את המלכות - המלך.

ביחס שבין המלך לעם שני קצוות - רוממות וקירוב

מציאותו של המלך תלויה ברצון העם

11. ולהעיר, שענין הגימטריא - מספר, שייך לכל, אפילו לפשוט שבפשוטים וקטן שבקטנים.

12. שמואל-א ט, ב.

13. תניא - שער היחוד והאמונה פ"ז (פא, ב).

14. שופטים יז, טו. סנהדרין כב, א (במשנה).

15. שער היחוד והאמונה שם. וראה בחיי וישב לח, ל. שם ר"פ בלק. כד הקמא ע' ר"ה (ב). ספר החיים פ' גאולה פ"ב. עמק המלך שער שעשועי המלך רפ"א.

16. "כי אילו אפילו היו לו בני רבים מאד, לא שייך שם מלוכה עליהם, וכן אפילו על שרים לבדם, רק רוב עם דוקא הדרת מלך" (שער היחוד והאמונה שם).

העיקר בהכרתה הוא הדיבור

תקיעת שופר היא הרי ענין המעשה, ומלכיות הוא ענין הדיבור, כי בנוגע להכרתה הרי לא נוגע המחשבה - העיקר הוא ענין הביטול המתבטא בענין הדיבור דווקא, שאומרים "יחי המלך" וכיוצא בזה.

(משיחת ראש השנה תשל"ז)

וכמודגש גם בהכרת המלך - שהעם מכריזים "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות¹⁷ בית דוד¹⁸), שבזה מודגש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך¹⁹.

ג. עפ"ז מובן גם בנידון דידן - "חיים" שנה לנשיאותו של נשיא דורנו:

נוסף על האמור לעיל על דבר ההוספה בענין החיים לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור - הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין ההכרזה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות:

לאחרי שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו ועבודתו) דנשיא דורנו - צריך להיות הוספה עיקרית בענין החיים (גם) ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן דהקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ועד דהקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

וזהו גם מה שמרעישים בעקבתא דמשיחא על דבר הצורך להכריז "עד מתי", שעל ידי זה מקרבים ומזרזים את הגאולה - דיש לומר, שנוסף על הדגשת הצפיה, הבקשה והדרישה על הגאולה [שיבוא משיח צדקנו בפועל ממש, באופן דמראה באצבעו ואומר זה²⁰, הנה המלך המשיח, בשר ודם, כפסק דין הרמב"ם²¹ "יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויקבץ נדחי ישראל"], יש בהכרזה זו גם התוכן דענין ההכרתה - "יחי המלך", שעל ידי זה פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

17. ראה מ"א א, לד"ט - בנוגע לשלמה.

18. ועד"ז בדוד (שם, לא) - אבל לא בנוגע לענין ההכרתה.

19. ובזה גופא - "יצלח מלכא . . כי התפלה על החיים וההצלחה" (רד"ק עה"פ שם, לד).

20. ע"ד מחו"ל - שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

21. הלי מלכים ספ"א.

שייכותו של משיח לכל יהודי

ד. ויש להוסיף, שאצל מלך המשיח מודגשת יותר שייכותו לכל אחד ואחד מישראל (נוסף לכך שכל מלך הוא "לב כל קהל ישראל") - שלכן, בכחו וביכולתו של כל אחד ואחד מישראל לפעול את הענין ד"יחי המלך":

על הפסוק²² "דרך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות במאמר חז"ל: א. 'כוכב' קאי על כל אחד ואחד מישראל²³, ב. 'כוכב' קאי על מלך המשיח²⁴.

ונתבאר במקום אחר²⁵ שאין סתירה בדבר (ואדרבה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה) - ע"פ הידוע²⁶ שבכל אחד ואחד מישראל יש ניצוץ מנשמת משיח, היא בחינת היחידה שבנפש²⁷ כל אחד ואחד, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, נשמתו של משיח צדקנו.

ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל - שעצם נשמתם, בחינת היחידה, היא ניצוץ מנשמתו של משיח, ולכן, גם הענין ד"אין מלך בלא עם" (תוכן הכרזת העם "יחי המלך") הוא בהדגשה יתירה אצל מלך המשיח - "דרך כוכב מיעקב", כוכב דכללות ישראל, הקשור עם גילוי "דרך כוכב מיעקב" אצל כל אחד ואחד מישראל, התגלות בחינת היחידה שלו.

ההוראה בפועל

ה. והמעשה הוא העיקר²⁸:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות,

הכרזת "יחי המלך" - במיוחד אצל מלך המשיח

ההכרזה פועלת את הגאולה

22. בלק כד, יז.

23. ירושלמי מעשר שני פ"ד ה"ו.

24. ירושלמי תענית פ"ד ה"ה. רמב"ן עה"פ. ועוד.

25. לקו"ש ח"ב ע' 599. שם ע' 692 בהערה. ובכ"מ.

26. מאור עינים ס"פ פינחס. וראה גם סה"מ תרמ"ג ע' ע.

27. בחינת היחידה שבנפש: במדרש (ב"ר יד, ט) איתא "חמשה שמות נקראו לה [לנשמה], נפש רוח נשמה חיה יחידה". מתוך חמשת השמות-הדרגות שבנשמה, ה"יחידה" היא הנעלית ביותר, ונקראת כן על שם התאחדותה המוחלטת בהקב"ה שהוא "יחיד". בחינת היחידה של כל יהודי קשורה עם נשמתו של משיח צדקנו - הכוללת את כל נשמות ישראל, ונקראת "יחידה הכללית".

28. אבות פ"א מ"ז.

עס דארף נאר זיין קבלת מלכותו ע"י העם

און דער מינוי פון דוד מלכא משיחא איז דאך שוין געווען, כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו". עס דארף נאר זיין קבלת מלכותו ע"י העם און די התקשרות צווישן דעם מלך מיט דעם עם בשלימות הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחת ש"פ משפטים תנש"א)

שעל ידי זה פועלים כביכול ה"אחישנה"²⁹ דהזריזות אצל הקב"ה - "אלקיכם כהן הוא"³⁰, ו"כהנים זריזין הם"³¹ - לגאול את בני ישראל בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן המקום כהרף עין"³².

זאת ועוד:

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק - בשעתו אז - שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים - הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה - כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות ומוכרחת כביכול הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.

לסיכום: נשיא הדור הוא לב כל קהל ישראל, ועל ידו נמשכת החיות לכל בני ישראל. לאידך, ביכלתו של כל יהודי לפעול תוספת חיות בנשיא, על ידי ההכרזה 'יחי המלך'. אצל מלך המשיח, שלכל יהודי יש חלק מנשמתו, מודגשת עוד יותר היכולת והצורך של כל יהודי לפעול בו תוספת חיות.

29. ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.

30. סנהדרין לט, סע"א.

31. שבת כ, א.

32. מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

מציאות הדור - נשיא הדור

עיקר ענין המלכות הוא מה שעצם מציאות המדינה כולה תלויה במלך • חידושו של משה רבינו הוא שממנו נמשכת עצם החיות לכל אנשי הדור • ביאור נפלא במהותו של נשיא הדור • מתוך לקוטי שיחות חלק ל"א פרשת בשלח

המלך - לב העם

א. הכח להגביה ולהעלות את הנפש שתרגיש את שרשה בה' אחד הוא על ידי דביקות בתלמידי חכמים, וכמו שביאר רבינו זקן¹ מה שאמרו רז"ל "על פסוק ולדבקה בו שכל הדבק בתלמידי חכמים מעלה עליו הכתוב כאילו נדבק בשכינה ממש", כי "על ידי דביקה בתלמידי חכמים" (שהם "הצדיקים והחכמים ראשי בני ישראל שבדורם") מתדבקות נפשות ההמון "במהותן הראשון ושרשם" למעלה (כמבואר בארוכה בתניא).

החילוק בין תלמידי חכמים לנשיא הדור

ויש לומר, שבזה גופא יש חילוק בין תלמידי חכמים בכלל ("ראשי בני ישראל שבדורם") ונשיא הדור (כמו משה רבינו).

ויובן זה בהקדם שמצינו בכמה מקומות שה"מלך" נמשל ל"לב"² (וכנרמז בלשון הרמב"ם³ "לבו (של מלך) הוא לב כל קהל ישראל"), שהטעם בפשטות הוא, דכשם שחיות כל הגוף תלויה בלב כך חיות "כל קהל ישראל" תלויה במלך.

מעלת השפעת הלב על המוח

אבל צריך להבין: הלא חיות הגוף תלויה בעיקר במוח שבראש (שממנו נמשכת חיות לכל אברי הגוף, גם להלב), ואם כן למה מדמים מלך ללב ולא למוח?

1. תניא ספ"ב.

2. ראה ספר יצירה (פ"ו מ"ב) "לב בנפש כמלך במלחמה". בחיי ריש פרשתנו. אברבנאל פ' שופטים בפרשת המלך (בשם הפלוסופים). ועוד.

3. הלי מלכים פ"ג ה"ו.

התקשרות בעצם המציאות

הרצון של העם להקביל את פני המלך הוא מצד עצם מציאותם. דכיון שהמלך הוא הלב של כל העם, לכן התקשרותם להמלך הוא בעצם מציאותם.

(מאמר ד"ה אני לדודי תשכ"ו - ספר המאמרים מלוקט ח"ד ע' שס"ו)

ויש לומר הביאור בזה:

המעלה שבהשפעת הלב לאברי הגוף לגבי השפעת המוח אליהם היא – שאותה החיות הנמשכת מהלב באבר זה נמשכת גם באבר אחר ובכל האברים, שהרי מהלב נמשך דם לכל האברים (שבו מלובשת חיות הנפש, "כי הדם הוא הנפש"), והרי בכל האברים נמצא אותו הדם, בלי התחלקות; מה שאין כן (עיקר) החיות הנשפעת (בגלוי) לאברי הגוף מהמוח שבראש, היא באופן שכל אבר מקבל "חיות וכח" השייכים לו "לפי מזגו ותכונתו, העין לראות והאוזן לשמוע והפה לדבר והרגלים להלך"⁵.

וזהו הטעם שהמלך נמשל ל"לב", כי נוסף לזה שהמלך משפיע לבני המדינה את כל צרכיהם (לכל אחד ואחד לפי ענינו), הרי עיקר ענין המלכות הוא, מה עצם מציאות המדינה כולה תלויה בהמלך⁶, כמו הלב המשפיע עצם החיות לכל אברי הגוף.

מציאות
המדינה
תלויה במלך

עניינו של נשיא הדור

ויש לומר, שעל דרך זה הוא ההפרש ברוחניות שבין ראשי אלפי ישראל שבכל דור ודור ונשיא הדור: החיות הרוחנית הנשפעת לכל אנשי הדור על ידי תלמידי חכמים בכלל, ראשי אלפי ישראל שבכל דור ודור (שהם כמו "ראש ומוח לגבי נשמות ההמון"⁷), היא בבחינת "מזון רוחני" לכל אחד ואחד לפי ערכו; אבל עיקר חידושו של משה רבינו ("נשיא הדור") הוא, שממנו נמשך עצם החיות (הרוחני) לכל אנשי הדור, כמו הדם הנשפע מהלב לכל האברים, כי הוא מגלה אצל ישראל את נקודת היהדות שלהם, שהיא בשווה ממש אצל כל ישראל.

נשיא הדור -
ממשיך עצם
החיות

4. פ' ראה יב, כג. ועוד.

5. תניא פנ"א.

6. שלכן המורד במלך יש למלך רשות להרגו (רמב"ם הל' מלכים שם ה"ח), כולל גם מאן דמחוי במחוג קמי מלכא (חגיגה ה, ב).

7. תניא פ"ב (ו, ריש ע"ב).

גוף אחד ממש

ההתקשרות של הנשיא עם אנשי דורו אינה התקשרות של שני דברים (גם לא כהתקשרות דאב ובן), כי אם, גוף אחד ממש: כל אנשי הדור - אברים הפרטים, היונקים ומקבלים חיותם מהנשיא - הראש.

(משיחת י"ב תמוז תשי"א)

ומזה מובן גם בענין התקשרות נפשות ההמון בשרשן ומקורן: זה שעל ידי ראשי אלפי ישראל בכלל מתקשרות נפשות ההמון לשרשן למעלה, היינו לבחינת "אב אחד לכולנה", שהתואר "אב" מורה על השייכות (שורש, מקור) לבנים, והיינו שהוא שורש להתחלקות למטה; ואילו משה רבינו (נשיא הדור) מקשר נפשות ישראל בשרשם בדי' אחד שלמעלה מהתחלקות לגמרי⁸ (שזה שייך לנקודת היהדות שלהם, שהיא בשווה ממש אצל כל ישראל). (להבנת הענין ראה מסגרת).

ההתקשרות
שע"י נשיא
הדור

אחדות שלמעלה מהתחלקות

האחדות של בני ישראל הנפעלת על ידי משה רבינו דוקא, יובן בעומק יותר בהקדם תוספת ביאור בגדר "אחדות ישראל" – וכמו שנתבאר כמה פעמים שיש שני ענינים: א) המצוה היא אהבת ישראל ("ואהבת לרעך כמוך"¹), שבזה יש עדיין שני אישים נפרדים, אוהב ואהוב (אלא שהאהבה היא "כמוך"); ב) הסיבה שאפשר להיות אהבה "לרעך כמוך" היא מצד הענין ד"אחדות ישראל", שפירושה, שכל ישראל הם מציאות אחת, כאיש אחד ממש.

ובזה גופא יש כמה אופנים (ודרגות):

בספר התניא² מבאר רבינו הזקן, שאחדותם של ישראל באה מזה שכל הנשמות "כולן מתאימות ואב אחד לכולנה, ולכן נקראו כל ישראל אחים³ ממש⁴ מצד שורש נפשם בה' אחד, רק שהגופים מחולקים".

1. קדושים יט, יח.

2. פרק לב.

3. ראה רמב"ם הלי' מתנות עניים פ"י ה"ב.

4. ולא רק "קרובים" או "דומין" (כבפי' לך יג, ח ובפרש"י).

והנה בירושלמי⁵ מבואר ש"כל ישראל גוף אחד הן"⁶ (כמובא שם משל לזה מב' ידים של גוף אחד), שלכאורה זהו אופן נעלה יותר באחדות ישראל. כי זה ש"כל ישראל אחים ממש" להיות ש"אב אחד לכולנה" מורה רק שה"אב" (שורש ומקור) שלהם הוא אחד, אבל ישראל עצמם (כפי שהם במקומם) מחולקים זה מזה ("אב אחד לכולנה" – רבים), אלא שהם "כמו אחים ממש" [דאע"פ שאהבת אחים אינה כאהבה לאיש זר, אלא היא אהבה עצמית, בלשון הכתוב "עצמי ובשרי אתה" – מכל מקום הרי הם אישים נפרדים ומחולקים]; משא"כ זה שכל ישראל גוף אחד הן, מפני שכל ישראל הם "קומה אחת שלימה"⁸, אין בהם (גם כפי שהם במקומם) גם ההתחלקות של אחים, אלא הם מציאות אחת, "גוף אחד".

(ליקוט הנ"ל סעיף ד')

5. נדרים פ"ט ה"ד.

6. ל' קרבן העדה שם, וראה בארוכה – ספר המצות (דרך מצותיך) להצ"צ מצות אהבת ישראל.

7. ויצא כט, יד.

8. לקו"ת ר"פ נצבים. ובכ"מ.

לסיכום: ראשי הדור ממשיכים השפעות שונות וחשובות לבני ישראל. אך ענינו של נשיא הדור הוא כמו הלב, שלא משפיע רק השפעות מסוימות - אלא את עצם החיות; לכן כל מציאותם וקיומם של אנשי הדור תלויה בו.

ההכרח במציאותו של נשיא הדור

"מדוע על יהודי להזדקק ל"רבי", ואינו יכול להתקשר בקשר ישיר עם ד' יתברך עצמו?" • משיחת ש"פ שלח תשל"ב

מדוע זקוקים ל'רבי'?

טענה ידועה היא: מדוע על יהודי להזדקק ל'רבי', ואינו יכול להתקשר בקשר ישיר עם ד' יתברך עצמו?

ובפרט בהתאם למאמר רז"ל¹ "אליו ולא למידותיו", שאסור להשתמש במוצעים כמו מלאכים וכו', אלא על האדם להתפלל ישירות אל השם יתברך, הרי במכל שכן שיש לשלול ממוצע של בשר ודם, ובמילא טוען יהודי, מדוע עליו להזדקק ל'רבי'?

הדגשת השאלה ע"פ מאמר רז"ל

פעולת תפלת משה

הביאור על כך:

כל זמן שאדם סמוך ובטוח בעצמו שילך בדרך הישר ולא בדרך עקלתון - הוא אכן אינו זקוק לכך. אך אם אינו בטוח בעצמו שלא יסטה ולא יתעה, הוא זקוק ל'רבי'.

תפלת משה פועלת במצבים הקשים ביותר

וכפי שרואים אנו במעשה המרגלים - שעל בני ישראל פעלה תפילתו של משה רבנו, אך לא על המרגלים שחלקו עליו. שכן, כאשר ישנה גזירה, ובכוחות עצמיים לא יכולים להינצל ממנה, מן ההכרח להזדקק לתפילת משה, תפילת הנשיא, שהוא יתפלל עליו. ותפילתו של משה רבנו פועלת להינצל מהגזירה,

1. ספרי דברים ד, ז. ט הובא בפרדס שער (לב) הכוונה פ"ב.

ממוצע המחבר

כשם ש"ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד", היינו, לא רק שישראל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה, אלא "חד" ממש, כך גם ההתקשרות בין חסידים לרבי. שאינה כשני דברים המתאחדים, אלא נעשים "כולא חד" ממש. והרבי אינו ממוצע "מפסיק", כי אם "ממוצע מחבר" . .

ועל דרך מאמר הזהר "מאן פני האדון הוי' דא רשב"י", או כפי שמצינו שבעת השליחות נקרא אפילו מלאך בשם הוי', או כפי שאמר משה רבינו "ונתתי עשב".

(משיחת אחרון-של-פסח תש"י, התוועדויות ע' 52)

משום שלולי תפילתו - יכולה להיוצר גזירה בדוגמת גזירת המרגלים שכתוצאה ממנה נהיתה בכיה לדורות.

כאן רואים אנו עד כמה פעלה תפילתו של משה רבנו: מבלי הבט על העבירה החמורה עליה עברו בני ישראל, עד כדי כך שבגינה רצה שהקב"ה שיהיה "ואכלה אותם כרגע"², אף על פי כן, בשעה שעמד יהודי אחד והתפלל עבור בני ישראל - הוא פעל בכך לבטל את הגזירה מעל בני ישראל.

הגם שלכאורה ניתן לשאול: מדוע היו זקוקים לתפילת משה רבנו? הרי היו בדורם כמה וכמה צדיקים, ובמיוחד שהיה זה "דור דעה"³ - מדוע איפוא היו זקוקים לתפילת משה רבנו, עד כדי כך שלולי תפילתו היה "ואכלה אותם"?

אלא כאן רואים אנו, שכיוון שמשה רבנו היה ה"נשיא", הנה בשעה שנשיא נושא תפילה - יכול הוא להציל את כלל ישראל, מה שאין ביכלתו של יחיד לפעול.

כן רואים אנו את העילוי שפעל משה רבנו על ידי תפילתו, שכתוצאה מכך לא רק שנשארו בחיים למשך זמן קט - אלא הוא פעל זאת על תקופה של ארבעים שנה, ולא ארבעים שנה של חיים סתמיים או של חיי לחץ, אלא אדרבה, אופן החיים שלהם לאחמ"כ היה בתכלית העילוי: היה להם מן - לחם מן השמים, מים - מבארה של מרים, וענני הכבוד שגיהצו את בגדיהם, יישרו את דרכם והרגו את הנחשים והעקרבים. ובכך יכלו הם לשבת במשך כל היום וללמוד תורה מפי משה רבנו ולהיות עסוקים רק בעניני אלקות.

תפילת משה
פעלה מצב
הכי נעלה

2. במדבר טז, כא.

3. ראה זהר בשלח טז, ב. פרי עץ חיים שער (כא) חג המצות פ"א. מאמרי אדה"א דברים ח"א ע' ו"ש"נ

עצם החיות ע"י הנשיא

החיות העצמי - התגלותו והמשכתו נעשית על ידי הרבי דוקא, משה שבדור.

כלומר: בנוגע להתפשטות החיות - הרי כשישנו איזה קלקול (לא רק העלם החיות, אלא קלקול בהתפשטות החיות) יכולים לפנות לרופא, והרופא יכול לעזור; אבל בנוגע לחיות עצמי - לא יכול רופא לעזור, והכרח לפנות אל הרבי דוקא, משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה, והוא יכול להמשיך גם חיות עצמי.

ומזה מובן שגם כאשר חוות-דעתו של הרופא היא שפלוני אינו יכול לחיות ח"ו, הרי, בנוגע לחיות עצמי אין הרופא בעל הבית, וביכולתו של הרבי, משה שבדור, להמשיך חיות עצמי.

(משיחת ש"פ ויקהל תשי"א, התוועדות עמ' 237)

וכפי שמוסבר בחסידות על הסיפור המובא בגמרא אודות אדם אחד שראו את מתי המדבר וסיפר שראם שהיו "כמאן דמיבסמי" - שהיו כ"שתויי יין" - שמשמעות הדבר שהיו "שתויי יין" הוא על דרך הפירוש בענין נדב ואביהוא ש"שתויי יין נכנסו", היינו שהיו בתנועה של "רצוא" להתכללות באלקות - דע"ז הוא גם הפירוש בכך שמתו המדבר נמצאו כ"שתויי יין".

עד שכתוב שמה שאיתא בגמרא "דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא" - הרי זה מפני שאין העולם הבא נחשב כשכר לגבם, שכן הם משתוקקים לדרגא שלמעלה מעולם הבא. וכך היה גם מצבם של כל בני ישראל במדבר, שכל מציאותם היתה שקועה בעניני אלקות. ומצב זה נמשך בכל ארבעים השנים שהלכו במדבר.

עד שכתוב במדרש תנחומא⁴ שבשעה שמשה רבנו נסתלק, אמר הקב"ה - כיוון שמה שהינו רועה נאמן, הנה "לא יעזוב את צאן מרעיתו", ולא יעזוב את דור המדבר אותם הוביל. ומשום זה נשאר משה במדבר על מנת להישאר יחד אתם.

דור המדבר -
היו שקועים
בעניני
אלקות בכל
מציאותם

משה רבינו
נשאר יחד עם
דור המדבר

4. בבא בתרא עג, ב.

5. רצוא ושוב: ה"רצוא" בכללו הוא עבודה בבחינה של יציאה מן הכלים, ונפעל בעיקר על ידי אהבה רבה שאין כלי הלב מכיל אותה. לאחר מכן ה"שוב" תפקידו להשיב חזרה את הנשמה אל הגוף, ולקיים התורה ומצוות בעולם הזה הגשמי. כאשר יש "רצוא" ללא "שוב", הדבר עלול לגרום ל"כלות הנפש" - יציאת הנשמה מן הגוף - היפך תכלית וירידת הנשמה לעולם הזה.

6. סנהדרין קי, ב.

7. במדב"ר פי"ט, יג.

ובשעת תחית המתים, כאשר יקומו משה רבנו וכן ששים רבוא מתי המדבר, יכניס אותם משה רבנו לארץ ישראל. כלומר, שגם כפי שיהיה משה רבנו אחרי תחית המתים - הוא יהיה עמם, אף שיהיה אז בתכלית העילוי, ובמכל שכן ממה שכעת הוא הגדול בבני ישראל.

וכל זה פעל משה רבנו על ידי תפילתו, שבמקום שיהיה "ואכלה אותם כרגע" - חיו הם במדבר ארבעים שנה, ולא ארבעים שנות עמל ותלאה, אלא אדרבה הן ניצלו את ארבעים השנים האלו באופן נעלה ביותר.

מכאן רואים אנו עד כמה גדול כוחו של משה רבנו, ומה שפועלת תפילתו. וכך הדבר בכל "נשיא" בישראל.

וזאת הוא פועל בכל אחד מישראל, שגם מי שינקתו היא מבחינת 'צפרנים' דצפרנים' של משה רבנו⁸, הנה גם עליו פעלה תפילתו של משה רבנו (דאף על מי שהוציא את פסל מיכה ממצרים⁹ פעלה תפילתו של משה רבנו).

"וילינו עליו"

ברם - זאת מלמדת אותנו התורה - על מי פועלת תפילתו של משה רבנו? - רק על אלה שאינם חולקים עליו - דאף שחולקים הם אמנם על הקב"ה, ומדברים רעה על ארץ ישראל וכו' וכו', אך עדיין כיון שהיו קשורים למשה (שהרי מה שחלקו על משה רבנו לא היה באשמתם, שכן המרגלים פיתו אותם, פעל עליהם משה בתפילתו. אך כאשר נעשה "וילינו עליו"¹⁰ - היינו שישנם כאלו החולקים ומעמידים עצמם כנגד משה רבנו - הנה עליהם אין תפילתו של משה רבנו פועלת.

והנה, אומר הפסוק כאן "להוציא דבה על הארץ" סתם, ואינו אומר "להוציא דבה רעה" - וזאת משום שכאשר מדובר על מי שרוצה לעמוד כנגד משה רבנו - אין כל הבדל מהם דבריו - אם זוהי דבה רעה או דבה טובה - שכן אף אם הוא מדבר טובות על משה רבנו, אך הוא עומד על ידי כך כנגד משה רבנו - אין תפילתו של משה רבנו פועלת עליו.

ואדרבה, הזהירות מאדם כזה צריכה להיות ביותר - שכן, כאשר אדם מוציא דבה רעה על משה רבנו, מבחינים מיד שאלה הם דברי שקר ושרצונו הוא רק להתעות, ולכן אין מאזינים אליו. אך בשעה שהוא אומר: אדרבה, "רבי" זהו

8. ראה ליקוטי אמרים (תניא) פ"ב.

9. סנהדרין קג, סע"ב. ראה מדרש אגדה במדבר פרק א סט"ו.

10. במדבר יד, לו.

כל מציאותו וכל עניניו קודש לנשיא הדור

. . ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, "הנשיא הוא הכל", שבכל אחד ואחד - מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, על ידי זה שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

(ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט ה'תשנ"ב, סי"א)

דבר טוב, וחסידות הינה דבר טוב, אלא שהרבי הוא נעלה ביותר - וכיצד יכולה להיות לך שייכות אליו? הוא הרי למעלה מעלה הרבה ממך. ועל דרך זה כיצד יכולים ללמוד חסידות - היא יותר מדי נעלית ממך?

הנה יש לדעת שגם אדם זה שמוציא דבה טובה, אין נוגע באיזו דרך הוא עושה זאת, ברצונו לנתק אותך ממשה רבנו.

וזאת יש ללמוד, שאם ברצונו של אדם להתלונן על הקב"ה (שאכן זהו דבר חמור), הנה אז אין זה נוגע לתפילת משה. רק בשעה שברצונו להשפיע על אחרים שיהיה "וילינו עליו", אזי אין תפילתו של משה יכולה לפעול עליו. שכן כל זמן שאינו מתיצב כנגד משה רבנו, ואין נוגע באיזה מצב נמצאים הם, עד גם במדריגה הנחותה ביותר - הנה משה רבנו, רועה נאמן, מוציא כל יהודי. אך אם הלז מתיצב כנגד משה רבנו - אין ביכולת משה רבנו לעזור לו.

הכרח ההתקשרות לנשיא הדור

מדוע מספרת לנו זאת התורה? הרי "בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב"¹¹, וכל שכן בגנותן של ישראל. אלא כל זאת, הוא כדי שתהיה מכאן הוראה לדורות:

בכל דור ישנו ה'משה רבנו' שבדור, והם נשיאי הדור שבכל דור - "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא"¹², חכמי הדור, התנאים והאמוראים וכו', עד לדורות האחרונים, ועד לדורנו אנו, הנשיא - כ"ק מו"ח אדמו"ר שהוא נשיא דורנו.

עד שבשעה שבא מישוהו ורוצה לפתות את מושפעי שלא ללמוד חסידות, ולקרר אותם מכך בטענה שחסידות היא ענין נעלה ביותר, וכיצד יש להם שייכות לכך.

ההוראה
מסיפור
המרגלים

11. בבא בתרא קכג, א.

12. תקו"ז תס"ט (ק"ב, רע"א. ק"ד, רע"א). ועוד [הובא בתניא פמ"ד (סג, א) לגבי הארת משה "בנפשות כל בית ישראל". וראה גם שם רפמ"ב. אגה"ק סו"ס זך].

ועל דרך זה כיצד יכולים להיות מקושר לנשיא, דכיון שהוא נעלה מהם - כיצד א"כ יכולים להיכנס אליו, כיצד יכולים להגיש לו פתקא וכו'

המענה על כך, שכל אלו הם טענתם של המרגלים ש"וילינו עליו", וכאשר מתיצבים נגד משה רבנו - אין הוא יכול להתפלל עבורם. המושפעים אינם אשמים, כי אם מוריהם שהביאו אותם לכך!

ולאיך גיסא: בשעה שאדם מתקשר למשה רבנו שבדור, אין נוגע מצבו - מוציאו משה רבנו ממעמדו ומצבו ומעמיד אותו בדרגא של "שתויי יין", ועד שהוא מביאו ומכניסו לארץ ישראל, עד לגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

שופכים מים קרים על האמונה במשיח

בהמשך לשיחה שהובאה לעיל אודות חשיבות ההכרזה "יחי המלך" המוסיפה חיים בנשיא ובמלך המשיח - מובאת בזאת שיחה שנאמרה שבועיים לאחר מכן, בחול המועד פסח תשמ"ח, בתגובה לאנשים שניסו לקרר את ההתלהבות בענין.

יהודים רוצים להשאר בגלות!?

. . מעין ודוגמת זה יכול להיות גם בישראל: כשנמצאים בחג הפסח, "זמן חרותנו", ואומרים ליהודי, שמכיון שהזמן עצמו "מכריז" שצריך להיות מצב של חירות, וחירות אמיתית היא הגאולה האמיתית והשלימה (גאולה שאין אחריה גלות), לכן, עליו להרעיש ולצעוק על אריכות הגלות, "עד מתי", ולבקש ולדרוש שהגאולה תהי' תיכף ומיד ממש - יתכן שמישהו יטען: טוב לי בגלות! בחסדי ד' הנני נמצא ב"מלכות של חסד", ויכולני ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך מנוחה, ואם כן, מה יש לי להרעיש ולצעוק - טוען הוא - על היציאה מהגלות!?

כלומר, יתכן שמישהו יטען שמרגיש את עצמו כמו אותו "גר" שאבותיו לא היו בשעבוד מצרים, כאמור, שהיה להם טוב במצרים, ובמילא, מה לו - טוען הוא - ולעניני הפסח, חירות וגאולה ממצרים, כשטוב לו גם במצרים!

וממשיך לטעון שהוא "אזרח הארץ", כפשוטו, אזרח אמריקני. וכשאומרים לו שהגיע הזמן לשכוח מהגלות, לארוז את חפציו כו', ולהתכונן לעלות על גבי "ענני שמיא" ולטוס לארץ ישראל - נאנח לשמע "בשורה" זו. שכן, למה לו להטלטל ממקומו ("טלטולי גברא") כשטוב לו כאן, בהיותו "אזרח הארץ", שמניחים לו לחיות כיהודי, ועוד עוזרים ומסייעים בזה!

לדאבוננו, אין זה רק חשש שמישהו יכול לטעון כן. - הלואי לא היה קורה כפי שכבר קרה בפועל.

"שופכים מים קרים על האמונה במשיח"

וביותר יפלא - שדוקא בזמן האחרון, שהולכים ומרעישים אודות הצורך לצעוק "עד מתי", לבקש ולדרוש על הגאולה - באים כאלו ששופכים מים קרים על נפש שמעוררת ומרעישה שצריכים להשתדל להביא את משיח צדקנו בהקדם הכי אפשרי (וכל המקדים הרי זה משובח), וכתוצאה מזה נעשה אצל כמה וכמה חלישות (לא רק בצעקה ודרישה "עד מתי", אלא גם) בעצם האמונה בביאת משיח צדקנו.

ההסבר היחידי למצב זה - שהיא הנותנת: מכיון שבזמן האחרון דוקא, בסיום הגלות, נוגע ביותר שיצעקו "עד מתי", שיבקשו וידרשו על הגאולה, לכן, יש על זה התנגדות יתירה מצד הלעומת זה.

וכידוע שלא כל העתים שווים, אלא לכל זמן זמן יש ענין בלתי-רצוי מיוחד שבו צריך להיות עיקר המלחמה כו' בזמן זה.

ויש להביא דוגמא לדבר מענינא דיומא (אף שאין זה בשבחן של ישראל) - מה שכתוב בהפטרה דיום שני דפסח אודות הפסח שנעשה בזמנו של יאשיהו:

"ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח לה' אלקיכם . . . כי לא נעשה כפסח הזה מימי השופטים . . . וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה כי אם בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה לה' בירושלים" - לאחר שביער כל עניני עבודה זרה שהיו בארץ יהודה ובירושלים ובהיכל ה', ועד שהוצרכו באזהרה מיוחדת ש"לא יעלו כהני הבמות אל מזבח ה' בירושלים".

ולכאורה אינו מובן: בזמן בית ראשון, שהיה בו הארון, אורים ותומים וכו' וכו' - איך יתכן מצב ירוד כזה?

וההסברה בזה - שהיא הנותנת: מכיון שבבית ראשון היתה התגברות אור הקדושה וגילוי אלקות, היתה גם התגברות הלעומת זה כנגד אמונת אלקות, בענין של עבודה זרה.

ועד כדי כך, שמצינו בגמרא שרב אשי שאל את מנשה בן חזקיה (שנראה אליו בחלום) "מאחר דחכמיתו כולי האי מאי טעמא קא פלחיתו לעבודה זרה" [=מכיון שהייתם כאלו חכמים למה עבדתם לעבודה זרה], והשיב לו - מענה אמיתי שהובא ב"תורת-אמת" - "אי הות התם הות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי" ("אם היית שם היית מגביה שפת חלוקך מבין גלךך כדי שתהא קל לרוץ לשם, מפני יצר עבודה זרה שהי שולט")!

ועל דרך זה מובן גם בנידון דידן - שמכיון שבזמן האחרון, סיום הגלות, נוגע ביותר שיצעקו "עד מתי", ויבקשו על הגאולה, לכן, יש התנגדות יתירה על ענין זה.

כל יהודי רוצה גאולה

ועל זה בא המענה, הלימוד וההוראה, מסיום הקריאה - "וכי יגור אתכם גר ועשה פסח לה' כחוקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חוקה אחת יהי לכם ולגר ולאזרח הארץ":

כשיהודי טוען שבנוגע ליציאה מגלות (מצרים) מרגיש את עצמו כמו "גר" שלא היה בשעבוד מצרים, מכיון שטוב לו בגלות - אומרים לו: כשם שגם אצל ה"גר" ישנו הענין דיציאת מצרים, "חוקה אחת יהיה לכם ולגר", מכיון שמצד עצם מציאותו שייך הוא לישראל, אלא, שענין זה הוא בהעלם, ויש צורך (בפעולת הגיור כדי) שיבוא בגילוי - כן הוא גם אצל יהודי שטוען שטוב לו בגלות (כמו "גר" שלא היה בשעבוד מצרים), שרגש זה אינו אלא בגלוי ובחיצוניות, אבל, מצד עצם מציאותו רוצה לצאת מהגלות ולהיות "בן חורין", כפי שכל אחד ואחד מישאל אומר (או חושב) "אני מאמין . . . בביאת המשיח . . . אחכה לו בכל יום שיבוא", ואומר בתפלת העמידה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו בשוכך לציון".

אלא מאי - רצון אמיתי זה הוא בהעלם, וצריכים לפעול שיתגלה רצונו האמיתי, כולל גם על ידי זה ש"מרעישים" אודות הצעקה "עד מתי", והצורך לבקש ולדרוש על הגאולה.

דורנו - דור הגאולה

כל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון / עכשיו אין הדבר תלוי
אלא בנו - דור השביעי / העבודה - לגמור המשכת השכינה • מאמר
"באתי לגני" - מוצאי יו"ד שבט תשי"א

קבלת הנשיאות

מאז הסתלקות חותנו, כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע, ביו"ד שבט תשי" -
סירב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לקבל על עצמו את נשיאות
חסידות חב"ד. למרות הפצרותיהם של החסידים מכל רחבי תבל,
ששלחו לו "כתבי התקשרות" והתחננו שוב ושוב שיטול את נזר עטרת
הנהגת החסידות, הרבי שלל את האפשרות מכל וכל.

במשך החודשים שלאחרי ההסתלקות, המשיכו החסידים במאמצים
והנסיונות להביא את הרבי לקבל את הנשיאות.

בכ"ו טבת תשי"א פורסמו בעיתונות היהודית בניו-יורק ידיעות בהן
פורסם כי חסידי חב"ד קיבלו על עצמם את הרבי כממלא מקום של
כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ. בידיעות גם נכתב על כתבי התקשרות שהוגשו
לרבי, וכי קבלת הנשיאות הרשמית תהיה בי' בשבט תשי"א.

כשנודע הדבר לרבי, ביקש ממזכירו, הרב חדקוב להכניס הכחשה
בשמו לכל העיתונים. הרב חדקוב גילה זאת לזקני החסידים, והם
נכנסו לרבי והתחננו בפניו שלא להכניס את ההכחשה. רק לאחר
תחנונים רבים נעתר להם הרבי.

במוצאי י' בשבט תשי"א נאסף קהל עצום של חסידים להתוועדות עם הרבי ב-770, אשר המתינו במתח ובציפיה לראות כיצד יפול דבר. כשעה לאחר תחילת ההתוועדות, קם החסיד ר' אברהם סנדר נמצוב ואמר - "השיחות הן טובות, אבל הקהל מבקש מאמר חסידות!" [בחסידות חב"ד הנשיא מקבל את הנשיאות באמירת מאמר חסידות ברבים].

ואכן, בשעה עשר וארבעים דקות, פתח הרבי ואמר: "כותב כ"ק מו"ח אדמו"ר [הריי"צ נ"ע], במאמרו ליום הסתלקותו, יו"ד שבט ה'שי"ת - וכאן החל לומר במנגינה של מאמר "באתי לגני".

במאמר ראשון ויסודי זה, הסביר הרבי בעומק נפלא על פי המדרש וביאורי החסידות את מהותו של דורנו, הדור השביעי לאדמו"ר חב"ד - שהוא זה שיפעל את המשכת השכינה למטה והבאת המשיח. במאמר זה הניח הרבי את היסוד לעבודת הקודש במשך עשרות בשנים, להשפיע יהדות וחסידות בעולם כולו על ידי שלוחיו, במטרה להחיש את ביאת משיח.

לאחר אמירת המאמר היה הקהל נתון בהתרגשות עצומה, ור' אברהם סנדר בירך "שהחיינו".

המשכת השכינה לארץ

א. כותב כ"ק מו"ח אדמו"ר [הריי"צ נ"ע], במאמרו ליום הסתלקותו, יו"ד שבט ה'שי"ת:

הסתלקות השכינה למעלה והורדתה ע"י הצדיקים

באתי לגני אחותי כלה, ואיתא במדרש רבה (במקומו¹) לגן אין כתיב כאן אלא לגני, לגנוני, למקום שהיה עיקרי בתחילה, דעיקר שכינה בתחתונים היתה . .

וע"י חטא עץ הדעת נסתלקה השכינה מהארץ לרקיע וכו' . . ואחר כך עמדו ז' צדיקים והורידו את השכינה למטה, אברהם זכה והוריד את השכינה מרקיע ז' לוי כו', עד כי משה שהוא השביעי (וכל השביעין חביבין) הורידו למטה בארץ².

1. מדרש רבה שיר השירים פ"ה, א.

2. ביאור דברי המדרש: שבשעת מ"ת ירד הקב"ה לעולם הזה הגשמי - "באתי לגני". והסיבה לכך שהעולם הזה נקרא בשם "גני", מקומו של הקב"ה, היא מפני שכבר קודם לכן היה הקב"ה שורה בגילוי בעולם - בשעת הבריאה. רק שאח"כ, בגלל החטאים, הסתלקה שכינה מהעולם הזה למעלה, מרקיע לרקיע עד לרקיע השביעי; ועל ידי שבעת הצדיקים (אברהם, יצחק, יעקב, לוי, קהת, עמרם ומשה) חזרה וירדה לשרות למטה בארץ.

ס'איז שוין דא די גאולה בפשטות

דער איד זאל מסכים זיין, און נאכמער - ער זאל וועלן און מכריז זיין, אז ניט נאר וואס "הגיע זמן גאולתכם", נאר ס'איז שוין דא די גאולה בפשטות, כמדובר לעיל אז די גאולה איז מלשון גילוי - דער גילוי פון אלופו של עולם אין "גולה" (וואס ווערט דורך דער עבודה פון א אידן אין גלות).

(משיחת כ"ח סיון תנש"א)

משה רבינו
המשיך עיקר
השכינה
למטה

דעיקר ענין ההמשכה הוא ע"י משה, שהרי משה דוקא הורידו למטה בארץ, דכשם שבענין הסילוק מלמטה למעלה הרי העיקר הוא בחטא עץ הדעת שנסתלק מהארץ כנ"ל, הנה כמו כן הוא בענין ההמשכה מלמעלה למטה, עיקר ענין ההמשכה הוא למטה בארץ דוקא, דלכד זאת שההמשכה למטה בעיקר נוגע לנו, הנה זהו גם עיקר ענין ההמשכה.³

וזה נעשה ע"י משה דוקא. והטעם לזה מבאר בהמאמר במוסגר, כי כל השביעין חביבין.

כל השביעין חביבין

מעלת
השביעין

ב. והנה מלשון רז"ל וכל השביעין חביבין ולא כל החביבין שביעין, מוכח מזה שעיקר המעלה הוא זה שהוא שביעי, ומפני זה שהוא שביעי מצד זה הוא חביבותו, היינו שחביבותו אינו מצד ענין התלוי בבחירתו רצונו ועבודתו, כי אם בזה שהוא שביעי, שזה בא מצד התולדה, ובכל זאת הנה כל השביעין חביבין.

ולכן זכה משה שניתנה תורה על ידו.

מעלת עבודת
אברהם אבינו

והנה ביאר כ"ק מו"ח אדמו"ר (הרי"צ נ"ע) שגם בענין דהשביעין חביבין ניכר מעלת הראשון, שהרי כל ענין שביעי הוא שהוא שביעי לראשון. וביאר אז מעלתו של הראשון שזהו אברהם אבינו, מפני עבודתו, ושהיתה עבודתו במסירות נפש.

ואינו מסתפק בזה עדיין, ומוסיף עוד דאופן המסירת נפש שלו היה שלא חיפש מסירות נפש, שזהו ההפרש בין המסירות נפש דאברהם אבינו להמסירות נפש דרבי עקיבא, דהמסירות נפש דרבי עקיבא היה וואָס ער האָט געזוכט מסירות

3. מכוון שפעולת הצדיקים בהמשכה מרקיע לרקיע, אף שהיתה הכשרה כדי שאחר כך תוכל להיות ההמשכה מרקיע לארץ - לא נמשך בזה 'עיקר שכינה', ורק בהמשכה לארץ נפעלה המשכת 'עיקר שכינה'.

נפש, מתי יבוא לידי ואקיימנו, מה שאין כן באברהם הנה המסירות נפש שלו היה בדרך אגב.

דאברהם ידע שעיקר העבודה הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' אל עולם, אל תקרא ויקרא אלא ויקריא, אָז יענער זאָל אויך שרייען, ואם נצרך לזה בדרך אגב מסירות נפש, הנה גם זה ישנו.

וכל כך גדלה מעלת עבודתו והמסירות נפש שלו, עד אשר גם משה מה שזכה שניתנה תורה על ידו הוא מטעם כי השביעין חביבין, שהוא שביעי לראשון. והקב"ה אמר לו (למשה) במקום גדולים (אברהם) אל תעמוד.

והנה אף כי גדלה חביבות השביעי ואין זה בא לא ע"י בחירה ולא ע"י עבודה, כי אם פאָרטיקערהייט מצד התולדה, מכל מקום אין בזה הגבלה שנאמר שנפלות הוא, ואינו שייך אלא ליחדי סגולה, כי אם על דרך שמבואר בתנא דבי אליהו⁴ ומובא בדא"ח שכל ישראל עבד ואפילו עבד ואפילו שפחה יכולים להגיע להשראת רוח הקודש, וכל אחד ואחד מישראל חייב לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב.

אלא שמכל מקום דארפמען ניט זיין גענאָרט ביי זיך, וצריך לידע אשר במקום גדולים אל תעמוד. וכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, אָז ער קען דורכפיהרן עבודת ושליחות הראשון דאל תקרא ויקרא אלא ויקריא.

וזהו החביבות דהשביעי שהוא הממשיך השכינה, ולא עוד אלא שממשיך עיקר השכינה. ועוד יותר שממשיך בתחתונים.

דורנו - דור השביעי

ג. והנה זה תובעים מכל אחד ואחד מאתנו דור השביעי, דכל השביעין חביבין, דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא על פי בחירתנו ולא על ידי עבודתנו, ובכמה ענינים אפשר שלא כפי רצוננו, מכל מקום הנה כל השביעין חביבין, שנמצאים אנחנו בעיקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה - לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי אם עיקר שכינה, ובתחתונים דוקא.

. . ואף כי מי הוא זה ואיזהו אשר ערב לבו לאמר, אעבוד עבודת אברהם אבינו, מכל מקום אפס קצהו שייך לכל אחד ואחד ומחוייב⁵ בזה וניתנו לו הכחות על זה ע"י ההנהגה שהראנו הראשון וממנו ואילך עד, ועד בכלל, ההנהגה שהראנו

תפקיד דורנו
- המשנת
השכינה לארץ

4. תנא דבי אליהו פ"ט ופכ"ה.

5. ראה תורה אור ריש פרק וארא [נה, ב] וסוף פרק ויצא [כג, סע"ג ואילך].

כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהם סללו את הדרך ונתנו לנו כוחות על זה. וזהו גופא החביבות דדור השביעי שכמה כוחות ניתנו ונתגלו בשבילנו.

ועל ידי העבודה באופן כזה יומשך עיקר שכינה למטה בעולם הזה הגשמי והחומרי, ויהיה עוד במדריגה נעלית יותר גם מקודם החטא, וכמ"ש במשיח ונשא מאד יותר מאדם הראשון ואפילו כמו שהיה קודם החטא.

וכ"ק מו"ח אדמו"ר (הריי"צ נ"ע) אשר את חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם, והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו⁶, הרי כשם שראה בצרתנו, הנה במהרה בימינו ובעגלא דידן יגאל צאן מרעיתו מגלות הרוחני וגלות הגשמי גם יחדיו, ויעמידנו בקרן אורה. אבל כל זה הוא עדיין רק גילויים, ועוד יותר - שיקשר ויאחד אותנו במהות ועצמות אין סוף ברוך הוא.

וזהו פנימיות הכוונה של ירידת והשתלשלות העולמות וענין החטא ותיקונו וענין סילוקן של צדיקים שעל ידי זה יהיה אסתלק יקרא דקודשא בריך הוא.

וכשיוציאנו מהגלות ביד רמה ולכל בני ישראל יהיה אור במושבותם יהיה אז ישיר משה ובני ישראל גוי' הוי' ימלוך לעולם ועד, (וכמו שהוא בנוסח התפלה) וגם בלשון תרגום⁸ הוי' מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמאי. ומסיימים והיה הוי' למלך וגוי' הוי' אחד ושמו אחד, שלא יהיה חילוק בין הוי' ושמו⁹, שכל זה נעשה ע"י סילוקן של צדיקים, שקשה יותר גם מחורבן בית המקדש.

וכיון אַז מ'איז שוין די אַלע ענינים דורכגעגאנגען, הנה עכשיו אין הדבר תלוי אלא בנו - דור השביעי. ונזכה זעהן¹⁰ זיך מיט'ן רבי'ן דאָ למטה אין אַ גוף ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו.

לסיכום: כמו משה רבינו - השביעי - שהמשיך את השכינה למטה, כך דורנו - הדור השביעי - תפקידו להשלים את העבודה בכל הדורות הקודמים ולהמשיך את השכינה למטה, בגאולה האמיתית והשלימה. שליחות קדושה זו מטיל הרבי על כל אחד ואחד מאנשי הדור.

6. ראה לקוטי תורה להאריז"ל פ' תשא. ספר הלקוטים פ שמות.

7. פסוקים אלו מדברים אודות מלך המשיח.

8. ראה ליקוטי תורה שיר השירים ד"ה הנך יפה רפ"ב [ג, ד].

9. כמובא בגמרא, שבזמן הזה, שם השם נכתב יו"ד ה"א וי"ו ה"א, ונקרא אלי"ף דל"ת נו"ן יו"ד (שזה מורה על התגלות באופן של צמצום וכו', כדרשת הגמרא שם על הפסוק "זה שמי לעלם", שנכתב חסר וי"ו "מלשון העלמה"), אך לעתיד לבוא יהיה השם נקרא ככתבו, שזה מורה על כך שיהי' הגילוי של שם הוי' (שם המפורש) כפי שהוא.

10. ראה סוף ספר חסידים (הובא בגליון הש"ס לכתובות קג, א). במדבר רבה פרק י"ט, י"ג.

החידוש דדורנו - דור הגאולה

החידוש דדורנו לגבי כל הדורות שלפני זה / נשמות בגופים מקבלים
בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" / זהו זמן השיא לגאולה האמיתית
והשלימה!

בשיחה בשלימותה נתבאר שחיבור דרוחניות וגשמיות בשלימות תהיה
רק בגאולה השלימה. ועל פי זה מבאר בקטע שלפנינו את החידוש
דדורנו: מכיון שבדורות הקודמים לא הגיעה הגאולה בפועל, במילא
לא היתה שלימות החיבור דרוחניות וגשמיות, ולכן הסתלקה הנשמה
מהגוף, וגם כשהנשמה היתה בגוף הרי הדיבור היה בגלות. מה שאין כן
בדורנו - הדור התשיעי¹, שבו באה הגאולה בפועל ובו נעשית שלימות
החיבור של רוחניות וגשמיות - מקבלים את כל הגילויים באופן של
נשמות בגופים דוקא:

התגלות האורות הנעלים

א. ביום זה היתה הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר [הריי"צ נ"ע] (נטלו המאורות).
אבל לא באופן שנשאר "נטלו" ח"ו, אלא מה"נטלו" נעשה מיד נתלו "שני המאורות
הגדולים"² באופן נעלה יותר - כידוע שע"י הסתלקות נעשה עליה וגילוי נעלים
יותר (מבחינת "אסתלק יקרא דקוב"ה ככולהו עלמין"³), ואז הנשמה "אשתכח

ההסתלקות
פעלה
התגלות
אורות נעלים

1. הדור התשיעי - דורנו נמנה כדור התשיעי, כאשר כוללים את נשיאי החסידות הכללית, מורנו הבעש"ט הקדוש
ותלמידו הרב המגיד ממעזריטש זי"ע. אך למנין נשיאי חב"ד החל ממיסד החסידות - אדמו"ר חוקן בעל התניא נ"ע
- דורנו הוא הדור השביעי.

2. בראשית א, טז.

3. ראה תניא פכ"ז ולקו"ת ר"פ פקודי (מזח"ב קכח, ב. ועוד).

בכלהו עלמין יתיר מבחיוהי⁴; וע"י חסידיו ותלמידיו המקושרים אליו כנשמות בגופים כאן למטה בדור התשיעי (תשיעי בתי"ו, על דרך התי"ו ד"נתלו" לגבי הטי"ת ד"נטלו") - נפעלת גם למטה השלימות ד"נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין" בנשמה בגוף למטה.

החידוש
בדורנו לגבי
הדורות
שלפני זה

החידוש דדורנו - הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד גם הדור שלפני זה (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" למטה) לא היה בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בגלות" וכו'); מה שאין כן בדורנו זה - הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה - נעשה תיכף ומיד "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דגילוי תורה שבכתב ותורה שבעל פה, אלא אדרבה - נוספת בזה שלימות נעלית יותר, באופן שכנשמות בגופים מקבלים בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, על ידי זה שתיכף מגיע משיח צדקנו, "שלח נא ביד תשלח", וילמד תורה את כל העם כולו, עד "תורה חדשה מאתי תצא",

וזה פועל את השלימות והעליה דכל הדורות שלפני זה, על ידי זה ש"הקיצו ורננו שוכני עפר", ובעל ההילולא בראשנו.

העולם מוכן לגאולה

בדורנו רואים
גאולה בפועל
בעולם

ב. את החידוש של דורנו לגבי הדורות שלפני זה - רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה נוסף עד שלא בערך לגבי הדורות שלפני זה בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כלי לקבלת האורות הגדולים, הן בנוגע לבני ישראל - על ידי התרי"ג מצוות, והן בנוגע לאומות העולם - על ידי הפצת השבע מצוות בני נח, כך שמאירים את כל העולם עם "נר מצוה ותורה אור" באופן ד"אתפריעו כל נהורין", שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא.

אומות העולם
עוזרים
לבני ישראל
בעבודת ד'

עד שרואים בפועל (כמדובר כמה פעמים לאחרונה) שאומות העולם בכמה וכמה מדינות מסייעים לבני ישראל בעבודתם (על דרך ויותר מכפי שהיה ביציאת מצרים), עד שגם במדינה ההיא שהיתה סגורה ומסוגרת ריבוי שנים, ולא נתנו לבני ישראל לצאת ממנה ולא אפשרו להם לקיים תורה ומצוות בשלימות וכו'

4. זח"ג ע"א, ב. הובא ונת' באגה"ק סכ"ז וביאורה (קמו, א ואילך).

”די איינציקע זאך”

ע”פ הודעת כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, דער איינציגער שליח שבדורנו, אַז מ’האט שוין אַלץ פאַרענדיקט - פאַרשטאַנדיק אַז ס’הויבט זיך אָן מקויים ווערן דער ”שליח נא ביד תשלח”, די שליחות פון כ”ק מו”ח אדמו”ר. און דערפון איז מובן, אַז די איינציקע זאך וואָס איז איצטער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז: צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי ער זאָל קענען מקיים זיין שליחותו בפועל און אַרויסנעמען אַלע אידן פון גלות!

(משיחת ש”פ חיי שרה ה’תשנ”ב)

- הרי לאחרונה נשתנתה מן הקצה אל הקצה, וכעת לא זו בלבד שמאפשרים לבני ישראל להתנהג שם כרצונם, ומאפשרים להם לצאת משם, אלא יתירה מזו - מסייעים להם בכך.

עד שרואים כיום בפועל, שנוסף לזה שבני ישראל עומדים ”הכן כולכם” לגאולה, גם אומות העולם עומדים ”הכן כולכם” שבני ישראל יצאו כבר מהגלות וילכו לארץ ישראל בגאולה האמיתית והשלימה,

ונשמות בגופים בלי שום הפסק כלל, באים מיד לתכלית השלימות ד”בא אל פרעה” בגאולה האמיתית והשלימה, שלימות הגילוי ד”אתפריעו כל נהורין”, ”והיה לך הוי” לאור עולם”⁵.

”די העכסטע צייט”

ג. מזה מובן הלימוד עתה מ”בא אל פרעה”:

דובר כמה פעמים, שכבר ”כלו כל הקיצין”⁶ וכבר סיימו הכל, והגאולה היתה צריכה לבוא כבר מזמן, ומפני טעמים שאינם מובנים כלל וכלל עדיין לא באה.

מזה מובן, שעל כל פנים כעת, צריכה הגאולה לבוא תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: זהו זמן השיא (”העכסטע צייט”) לגאולה האמיתית והשלימה!

ולעזיר, שבלשון ”זמן השיא” (”העכסטע צייט”) מרומז תוכן הגאולה - ש”זמן”, הקשור עם מדידה והגבלה (עבר הוה ועתיד), נעשה (הזמן) הכי נעלה”

”זמן השיא”
לבוא הגאולה
השלימה

5. ישע”י, ס, יט.

6. סנהדרין צו, ב.

”העכסטע“), באופן שאין למעלה הימנו. כלומר, שהגבול (זמן) עצמו נעשה בלי גבול (שיא), עד לאופן שהם מתאחדים ממש, על דרך המדובר לעיל בענין ”אתפריעו כל נהורין“.

ואדרבה: עיקר ההדגשה בזה היא על הגבול של זמן גשמי (”זמן“) - כי ברוחניות (עד לדרגות ”השיא“) יש כבר את שלימות הענינים עד גם השלימות דגאולה (רוחנית), עיניהם הרוחניות של בני ישראל רואות כבר את הגאולה; כעת צריך רק לפתוח את העינים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה.

וכמובן גם בפשטות: עיקר הבקשה והגעגועים לגאולה הם לא כל כך מצד הרוחניות והנשמה, כי מצד רוחניות הענינים הנשמה היא בשלימות וכל הענינים הם בשלימות (והגם שיהודי נמצא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, הרי מצד הנשמה והרוחניות לא מורגש חושך העולם), מה שאין כן מצד גשמיות הענינים של הגוף, שם בעיקר נרגש ההעלם והסתר, ובמילא - הרי זה מעורר את הגעגועים לגאולה באופן חזק עוד יותר.

והחידוש בגאולה הוא בכך, שהגילוי ד”אתפריעו כל נהורין” יהיה גם בגשמיות העולם הנראה לעיני בשר, במקום וזמן גשמי, שיעשה דירה לו יתברך בתחתונים. ואדרבה: בזה מתבטאת השלימות גם של הרוחניות (שלכן לעתיד לבוא הנשמה ניזונית מן הגוף), משום כך הגאולה בגשמיות תביא גאולה בכל העולמות והדרגות למעלה.

לסיכום: מדי שנה ביו”ד שבט, יום ההילולא של כ”ק אדמו”ר הריי”צ, הוא עולה בעילוי אחר עילוי - ”בא אל פרעה“, אך אצלו הגילויים העליונים אינם חדרו בגוף הגשמי ובכלי הדיבור, כיון שטרם נשלם בירור העולם וטרם הגיע זמן הגאולה השלימה. והחידוש דדורנו שדווקא בכוחו להשלים זאת, כיון שזהו דור הגאולה שבו בא משיח צדקנו.

ספר תורה של משיח

סיפורו המופלא של ספר תורה שמיימי

קריאת הקודש "לאלתר לגאולה"

בשנת תש"ב, כאשר נהרות של דם ודמעות שטפו את מרחבי יבשת אירופה, היה כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע (שניצל מגיא ההריגה בניסים גלויים) עסוק בזעזוע היהדות בכלל, ויהדות אמריקה בפרט, לעוררם משנתם ומאדישותם ולהפנות את תשומת ליבם למאורעות המתרחשים סביבם. הרבי חזר וקרא כי השואה האיומה הינה חבלי משיח, ועל היהודים כולם לשוב בתשובה שלימה ולהתחזק בתורה, ביראת שמים ובקיום מצוות כדי להיות מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו.

כחלק קריאותיו אלו של הרבי, יצא לאור הבטאון "הקריאה והקדושה" שהופץ באמריקה ומטרתו היתה להוות שופר לדברי הרבי - ולקרוא לכל אחינו בני ישראל לשוב לדרך היהדות האמיתית במהירות ובדחיפות, כהכנה למשיח צדקנו שהנה זה בא. מעל דפי גליון זה יצא הרבי ב"קול קורא" לעם כולו, שכותרתו: "לאלתר לתשובה - לאלתר לגאולה!" בקול קורא דרש הרבי מהיהודים להכיר במשמעותה הרצינית של התקופה ובכך שמשיח צדקנו עומד להגיע בכל רגע.

ספר התורה השמימי

באורת התעוררות זו, כאשר בין כל קהילות ישראל בכלל וחסידיו חב"ד בפרט הלכה והתפשטה התחושה הברורה שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים, ומשיח ניצב ממש בפתח - הגיעה הודעה נוספת ומפתיעה מהרבי. בשיחת קודש מיום שמחת תורה תש"ב, הודיע הרבי על כוונתו לכתוב ספר-תורה שמיימי:

קול קורא פונים ליובאוויטשער רבין

* דעם ראזינגען קול קורא האט דער רבין, שלישיא, דיעזען סאג, עריח סיון, בקרעפּענסליכס אין דעם הינגען. באַרגען, זשורנאלי, אַנזאָגעריג אלע אידען בכלל הַבּוֹצוֹת יִשְׂרָאֵל און סײַר געפֿינגען זיך איצט א פּאַר יאָרער ערב דער גאולה שליחה, אדווייך שלישיא בעס אלע אידען גיט צו מיאש זיין זיך און גיט צו פּערזווײַלען ווי סלעבט די צייט זאל חויט גיט ווערען. די הכלי הדיה קענען זיך געלייבטעס ווערען דורך אמתיער השוכה, אַכער יעדער פּאלס קומט די גאולה במהרה, און נאָך דער פּרעסאָאָקטער פּינאָסערניש העלען סײַר אלע איהײַם ארויס לאזר גדול.

דער.

לאַלְתֵּר לְגֵאוּלָּה!

א פּוֹיָקֵר בּוֹרֶשׁוֹמֵס אײַטס אײַכער דער גאַרער אַלְבֵּר וועלע, דאַהֶקֶרניג צו פּערזײַבטען, רחבּא לַעֲלוֹן, סַקֵּר ווי צוויי דריטעל פּוֹנײַם אײַדישען פּאַלע, און קײַנער קען גיט גאַראַנטירען און דער פּוֹיָקֵר וועט זיך גיט אײַבערשאַפּען, הוֹײַם, אײַזך אהער און דער נײַער וועלע!

דער רוף פּוֹן די הינגע גײַטשײַגע פּוֹיָקֵר צו השוכה, הפּלה און תּקײַתים, אַעטס אן און פּאַר זיך א גערעכטער, אײַז אונטער די אײַצײַגע אײַבערשטען גיט קענען און פּוֹן נאָך קלײַנעס ווערען; דאַס ערשטע און וועט דער אַר רוף און גײַטשײַגע קלײַן.

די אורזאך פּוֹן דעם גײַטשײַגע אַפּקלאַנג אײַז א צווייטעדיגע; די גערעכטע זענען טײַב, און דער רוף אײַז, לײַדער, גיט ווי עס גר דאַרף צו זיין!

די צוויי פּוֹיָקֵרען

סַקֵּר און דער אַלְבֵּר וועלע ברענגט א שוֹרֶקֶטשײַקער פּוֹיָקֵר וועלעך פּערזײַבטען, רײַל, דעם אײַדישען גוף, ברענגט דאָ און אַמעריקע א שוֹלֶקֶר פּוֹיָקֵר וועלעך פּערזײַבטען די אײַדישע געזעץ, די געווענליכע קאַלעקטײַם און גלײַכצײַטיגעקײַט פּוֹן די הינגע אידען צו תּוֹרָה-וּאֲמוּנָה אײַז סאַקו צולײַכע דעם פּוֹיָקֵר און דער אַלְבֵּר וועלע, דאָ פּערזײַבטען געווערען און

הקול קורא "לאַלְתֵּר לְגֵאוּלָּה" בעלון "הקריאה והקדושה"

"בעזרת השי"ת ובזכותם של אבותי הקדושים . . זכיתי לרעיון הזה להיות, בלי נדר, שליח לטובת ולזכות כלל ישראל ולכתוב ספר תורה מיוחד - "ספר תורה לקבלת פני משיח" - בכדי לקבל בו את פני משיח צדקנו במהרה בימינו".

הרבי סיפר שמלכתחילה, רצה לשמור את הענין כמוס וחתום, ולערוך את כתיבת הספר בעצמו ובחשאי. אך לאחר מכן החליט לזכות את כלל ישראל בהשתתפות בספר-התורה הקדוש, ובכך יוכל כל יהודי ויהודי ליטול חלק בהכנות המעשיות לקבלת פני משיח.

מעל דפי "הקריאה והקדושה" התפרסמה קריאתו של הרבי אודות ספר התורה המיוחד, והזכות הניתנת לכל יהודי להשתתף בו.

סדר	סיוק	גילוי	ש"ס	הוצר	ש"ס	ש"ס	השק ופוליסה	ש"ס
			192				השק	
מזכר	ב	א	2	ירושלם	זמנא	בג	הייל יחודא טאלימנא	73
-	-	-	1	בני ברק	גאטא בייגא	שלה יחודא זיב	יעקב לנדא	74
יקרא	יקרא	יקרא	2	ירושלם	הסא זאקוו	אברמא יאה	יעקב הילף	75
-	-	-	3	"	שרה	חייא נחמא	יעקב זרעב רודר	76
דברא	-	היינו	1	ירושלם	יעזרא סאמיאל	בזאב וויאלף	יעקב הולסן	77
-	-	-	1	ירושלם	אמירא זאטא	חייא	יעקב צוד פפן ראלנצקי	78
בראשית	-	ויחי	3	"	שרה	יוסף חייא	יעקב זאביר זינגלס	79
ש"ס	-	יערו	2	"	חב"ב	בנין	יעקב טאמאף	80
-	-	-	2	בני ברק	ברכה	חייא סרף	יעקב שריאל קניסקי	81
-	-	-	7	ירושלם	רעזא	משה יחודא זיב	יעקב זינגלס זאנרשטאן	82
יקרא	ברכות	ברכות	1	"	-	-	יעקב זינגלס	83
בראשית	-	תולדות	1	"	זמנא ברבא	שלה זמן	יעקב זינגלס זאנרשטאן	84
-	-	-	2	"	ברוכא לויב	חייא זמנא	יעקב זינגלס זאנרשטאן	85
-	-	-	1	"	גאטלע באשא	יחודא זינגלס	יעקב זינגלס זאנרשטאן	86
-	-	-	1	"	יעקב	שאלא	יעקב זינגלס זאנרשטאן	87
-	-	-	1	"	שולמא	משה יחייא	יעקב זינגלס זאנרשטאן	88
-	-	-	1	"	גאטל	זרעב	יעקב זינגלס זאנרשטאן	89
-	-	-	1	"	היינו	יוסף חייא	יעקב זינגלס זאנרשטאן	90
-	-	-	6	"	חייא דברא	יוסף	יעקב זינגלס זאנרשטאן	91
-	-	-	5	"	שרה	אח"י זינגלס	יעקב זינגלס זאנרשטאן	92
-	-	-	5	חברא	-	יוסף זינגלס	יעקב זינגלס זאנרשטאן	93
-	-	-	1	ירושלם	יעקב	זינגלס זאנרשטאן	יעקב זינגלס זאנרשטאן	94
-	-	-	1	זכרון	-	יחייא	יעקב זינגלס זאנרשטאן	95
-	-	-	2	ירושלם	חייא	שלה	יעקב זינגלס זאנרשטאן	96
			245					

בין הנרשמים לקניית אותיות היו רבנים וחשובי החסידים. מענין לציין, כי בין הקונים בולט גם מגדולי ישראל שלא נמנה על עדת החסידים, הלוא הוא בעל ה"קהילות יעקב" - ה"סטייפלער"

תחילת הכתיבה

מתחילה תוכנן מועד תחילת כתיבת הספר ליום כ"ף במרחשון תש"ב (יום הולדתו של אביו, כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב ני"ע מליובאוויטש). אך בפועל, הכתיבה לא החלה אז, מסיבות שאינן ידועות לנו.

לבסוף, התקיים מעמד תחילת כתיבת ספר-התורה ביום ב' אייר של אותה שנה (יום ההולדת של זקנו, כ"ק אדמו"ר מוהר"ש ני"ע מליובאוויטש). על פי הוראתו של הרבי, התקיים האירוע בחשאי. את המילה הראשונה, "בראשית", כתב הרבי בעצמו.

בהמשך לכך, הוקם ועד מיוחד שנקרא "ועד ספר התורה לקבלת פני משיח".
 כחברי הועד נמנו חשובי החסידים, החסיד הרב אליהו סימפסאן - מזכירו ואיש
 סודו של הרבי, החסיד הישיש הרב דוד שיפריץ - מראשי אגודת חב"ד בארה"ב,
 והגאון החסיד הרב שמואל הלוי לויטין - משפיע בישיבת "תומכי תמימים"
 ליובאוויטש המרכזית. חברי הועד הפיצו קול קורא מיוחד לציבור הרחב ובו
 הזמינו כל אחד מבני ישראל להשתתף גם הוא במפעל הנשגב.

חפצו הקדוש של הרבי היה שיריעות הספר יגיעו מארץ הקודש. אך עקב מצב
 המלחמה והעלות הגבוהה, לא הושגו היריעות מארץ הקודש. הרבי מינה את
 הרב אליהו נחום שקלאר לרכוש יריעות מבהמות שחוטות וכשרות בארה"ב.
 ואמנם, למרות כל הקשיים להשיג עורות בזמן המלחמה, הצליח בדון.

הרבי מימן את שכר הסופר והיריעות, מחשבונו הפרטי. את הנדבות שהתקבלו
 לצורך הספר, מסר לארגונים שבנשיאותו, "מחנה ישראל" ו"מרכז לעניני
 חינוך".

עברו כמה שנים, ובשנת תש"ח אחז הסופר קרוב לסיום הספר. עלתה אז
 האפשרות לסיים את הספר כבר אז. אמנם, בפועל לא התבצע אז הסיום והוא
 נדחה בשנים ארוכות. טעם הדחיה נותר בגדר תעלומה עד היום.

הרבי מודיע על סיום הספר

במשך שנים רבות נשאר ספר התורה על כנו וכתיבתו לא הסתיימה. חלפו
 שנים, כ"ק אדמו"ר מוהרריי"צ נ"ע הסתלק ועל כס נשיאות חב"ד עלה ממלא
 מקומו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

בשנת תש"ל - לקראת יו"ד שבט, מלאת עשרים שנה להסתלקות כ"ק אדמו"ר
 מוהרריי"צ נ"ע ולתחילת נשיאותו של הרבי - החלה התעוררות גדולה בין חסידיו
 חב"ד והצעות שונות עלו כיצד לציין את המועד המיוחד. מבין כל ההצעות,
 הזכיר הרבי בהתוועדות קדשו, בשבת קודש פרשת וארא - שבת שלפני
 ההילולא, דוקא את ההצעה שהגיעה מארץ ישראל. ובלשונו הקי':

"הגיעה הצעה מארץ הקודש שיסיימו כעת את ספר התורה - אע"פ
 שלכאורה ההצעה היתה צריכה לבוא מכאן - היכן שהספר-תורה מונח,
 דוקא מארבע אמות אלו, ארבע אמות של "סעווען-סעווענטי" . .

ישנו אוצר גדול שכל הדורות חיכו לו - שיביאו בפועל את משיח
 צדקנו, והאוצר עומד בגלוי, בעצם היום כאשר השמש מאירה בתקפה.
 ואעפ"כ, לא רואים זאת - מכיוון שמביטים לצדדים, עסוקים בענינים
 אחרים . .

אברהם ה' תש"ו
 חברים הנכבדים של תנועת הנוער
 אשר התקיימה ב-1945
 יום הולדתו של חזקוני משה בן-צבי
 י"ג טבת ה'תש"ו
 חברים הנכבדים של תנועת הנוער
 אשר התקיימה ב-1945
 יום הולדתו של חזקוני משה בן-צבי
 י"ג טבת ה'תש"ו
 חברים הנכבדים של תנועת הנוער
 אשר התקיימה ב-1945
 יום הולדתו של חזקוני משה בן-צבי
 י"ג טבת ה'תש"ו

Telephone Window 8.7047

הרב אלי סימפסון
RABBI E SIMPSON
 1546 - 46TH STREET
 BROOKLYN, N. Y.

ב"ה
 ונא תמיד יהי בפינו
 יקראו את הספר הזה
 ימותו חמור את האומות
 ע"י... אנוק את הספר
 הנבחר, ומהם
 אשר הם יסוּח את
 ולקח יבשר הדול
 ה' תש"ו

תכנית ראשונית לסיום ספר התורה, המסמך נכתב בידי הרב אליהו סימפסון - חבר "ועד
 כתיבת ספר התורה לקבלת פני משיח צדקנו"

על כל פנים, הגיעה ההתעוררות מארץ ישראל עם כל ה"שטורעם":
 היתכן שלא מסיימים את ספר התורה? וכשדוחפים, כביכול, אין
 ברירה..."

בהמשך לכך - פירט הרבי בשיחה את סדר הענינים, והודיע על ההכנות בזריות
 גדולה לקראת הסיום. הרבי הורה לרב אליהו סימפסון, מחברי הועד שמונו
 שנים רבות קודם לכן, להכריז בקול אודות הסיום.

עם הישמע הבשורה על סיום ספר התורה המתוכנן, אש קודש אחזה את חסידיו
 חב"ד בכל מקומות מגוריהם. הכל הזדרזו לזכות להרשם להשתתפות בספר

ועד ספר התורה לקבלת פני משיח
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין נ.י.

ב"ה. מוצש"ק פ' וארא ה'תש"ל,

בהתועדות דטבת, הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להודיע, אער בימים
אלו יסיימו את כתיבת הס"ת לקבלת פני משיח צדקינו שהוחל בשנת תש"ב
ע"י כ"ק אדמו"ר מהורני"צ זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

בעת ההתועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שכאו"א מבני ובנות ישראל
יכול להשתתף בכתיבת הס"ת, ע"י קניית אות בתורה זו עבורו ועבור בני
משפחתו שיחיו, הסכום בעד כל אות שקונים - לפי נדבה לב הס"ת של כל
או"א. והמרבח ה"ז משובח. (כמובן, שאלו שהשתתפו בזה מכבר - אין שום
מקום שישתתפו בזה עכשיו עוד פעם).

ומבין שא"א כעת לציין איזה אות ששייך לעבורו בפרט.

ובזה הננו להודיע, שיכולים לפנות לחברי הועד בבקשה לזכותם
בהשתתפות בכתיבת ס"ת זו.

מקום הרישום - 770 איסטערן פארקוויי ברוקלין נ.י.

זמן הרישום (במשך כל שבוע זה) - בכל יום משעה 12 עד קעה 7.

אלו שמטיבות טונות אין ביכולתם לבוא כאן, יכולים הם למלאות
הטופס הרצוף פה ולשלחו אלינו.

ואנו תפלה שבקרוב ממש יוליכנו כ"ק אדמו"ר שליט"א קוממיות
לארצינו.

ועד ספר התורה לקבלת פני משיח

הודעה שיצאה במוצש"ק פרשת וארא בקשר עם הסיום ספר תורה

המיוחד להם ולבני ביתם. ההרגשה היתה כי לא בכדי החליט הרבי לסיים כעת
את הספר, שחיכה שנים רבות. וודאי אות וסימן יש כאן, ואולי יותר מסימן, כי
קרבים אנו יותר מתמיד לרגע הנכסף של התגלות קץ משיחנו.

עת רצון זו עוררה בלבות החסידים תשוקה עצומה להגיע לנוי יורק לחצרות
קדשנו ולהיות נוכחים במעמד נורא הוד זה. וכך למרות מחירי הטיסות הגבוהים
אז, נהרו אלפי אורחים לבית מדרשו של הרבי, 770 - נהירה גדולה שבאותן
שנים לא נראתה כמוה.

הסטייפלער: "אם הרבי הוא המשיח - גם אני ארוץ אחריו"...

הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל - "הסטייפלער", מי שהיה מגדולי המנהיגים של הציבור הליטאי, ואביו של יבדלחט"א הרה"ג ר' חיים קנייבסקי, קנה אות נוספת 'בספר-תורה של משיח' - לקראת י' שבט תש"ל • הבחור שמכר את האות לרב קנייבסקי מספר בעצמו על המעשה

הרה"ח ר' קלונימוס קופצ'יק שליט"א, משלוחי הרבי בעיר חדרה בארץ הקודש, מספר על אירוע מיוחד שהיה שותף לו באותם ימים:

הידיעה על סיום ספר התורה של משיח התקבלה בשמחה גדולה בכל המקומות. בישיבות חב"ד יצאו הבחורים לזכות יהודים בהשתתפות בספר התורה.

נסענו לבני-ברק והתחלנו לעבור בבתי-הכנסת, כשהגענו סמוך לרחוב רשב"ם, שם התגורר הרה"ג ר' יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל הידוע בשם "הסטייפלער", ביקש ידידי התמים אליהו פרידמן להיכנס גם אליו.

כשנכנסו ראינו את הסטייפלער כשהוא יושב ולומד, לבוש בטלית קטן של בד. הסטייפלער כידוע היה כבד שמיעה והפניה אליו נעשתה בכתב. אי-לכך, הוא סימן לנו כשואל מה רצוננו ואז כתבתי לו על דף נייר שהיות ומסיימים ס"ת של משיח ברצוננו לזכות אותו באות.

חיכינו לראות מה תהא תגובתו, והוא ענה שאין ברצונו להשתתף, כי ידוע על מספר פעמים שגדולי ישראל דיברו על הקץ וקם כנגדם גדול בישראל ונשבע שמשיח לא יבוא באותו קץ, והנימוק לשבועה היה, כי אם ח"ו יגיע התאריך ומשיח לא יבוא ח"ו, שלא תיגרם חלישות באמונה כי יתלו את אי-ביאת המשיח בכך שהצדיק נשבע שלא יבוא.

עניתי לסטייפלר בכתב ש"כאן לא מדובר בתאריך שיתגלה המשיח - אלא בתאריך שבו עומדים לסיים את כתיבת ס"ת שאיתו יצאו לקראת המשיח, אלא שהליצנים שברחוב אומרים שהכוונה לקץ". כאן באה ההפתעה הגדולה:

הסטייפלער נעמד על רגליו ואמר: "אתם חסידים של הרבי שלכם ואתם חייבים לשמוע בקולו ואם הרבי הוא המשיח גם אני ארוץ אחריו, אבל בגלל הסיבה שאמרתי קודם, אני לא משתתף".

איחלנו לו ערב טוב ופנינו לצאת מהבית. כשחיפשנו במסדרון החשוך את המפסק כדי להדליק אור, נפתחה לפתע הדלת ובפתח ניצב הסטייפלער. בתחילה חשבנו שהוא רוצה לקיים מצוות ליווי אורחים, אבל היתה הפתעה נוספת.

הסטייפלער התקרב אלינו ואמר: "כתיבת ס"ת היא מצווה חשובה מאוד, ובמיוחד ס"ת שמשתתפים בו כל כך הרבה יהודים, ולכן אני מבקש מאתכם שתזכו לי בפרוטה משלכם".

הוצאתי מטבע, נתתי אותו לרב קנייבסקי, שאלתי אותו לשמו ושם אמו והוספתי אותו לרשימה.

המעמד המרומם

באותה השנה - תש"ל - חל יום ההילולא יו"ד שבט בשבת קודש. על מנת לסמוך את מועד הסיום ככל האפשר ליום ההילולא, קבע הרבי את שעת המעמד לערב שבת קודש לאחר חצות.

היה זה מחזה נדיר, כאשר כל תושבי השכונה סיימו את הכנותיהם לשבת בשעה מוקדמת, ומיהרו ל-770 לתפוס מקום למעמד הגדול...

רעד עובר בקהל וים האנשים העצום נבקע לשניים, כאשר הרב סימפסאן עובר וספר התורה הקדוש בידו, ומאחוריו צועד הרבי מלך המשיח, אוהז בידו תיבה גדולה סגורה.

על בימת הנשיאות נושא הרבי שיחה קצרה ומרטיטה, בה הוא מזמין את כלל בני ישראל בעולם כולו להשתתף במעמד. קולו של מנהיג הדור בוקע רקיעים, ונשמות ישראל ודאי נענות לו כולן, ומגיעות לכאן. חרדת קודש עוברת בקהל, כאשר הרבי ממשיך ומזמין אף את אלו מאחינו הנמצאים בשבי הסובייטי, "מאחורי מסך הברזל"...

באורח שמימי מורה הרבי שהזמנה תיעשה על ידי אמירת קאפיטל תהילים; והוא מורה לרב שמואל לויטין, שמונה על ידי כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע

כחבר הועד - לומר את קאפיטל כ"ף, כאשר הקהל הרוגש נענה אחריו פסוק בפסוק.

המעמד ממשיך בניגוניהם הקדושים של רבותינו נשיאי חב"ד, מתחיל מניגונו של כ"ק אדמו"ר הזקן בעל התניא "ארבע בבות", אותו מקפידים לנגן רק בימי סגולה מיוחדים.

לאחר מכן נפתח ספר התורה אל היריעה האחרונה והסופר כותב בו את האותיות האחרונות. לקראת כתיבת האות האחרונה, מגיש הסופר את

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מניח את הכתר על הספר תורה של משיח

הקולמוס לרבי, אולם הרבי מסרב ומורה לסופר לכתוב את האות, בתור שלוחו. על פי המנהג, נאמרים פסוקי "אתה הראת" שבהקפות. באי כח המדינות השונות ברחבי תבל מכובדים איש איש בתורו באמירת הפסוקים - ארה"ב, ארץ הקודש, צרפת, אוסטרליה, פליטי ברית המועצות ועוד. את הפסוק הראשון והאחרון אומר הרבי בעצמו.

לאחר הגבהת וגלילת ספר התורה פונה הרבי אל התיבה שהביא, מוציא ממנה כתר מלכותי מפואר, ומניח את הכתר על ספר התורה.

תהלוכת הכנסת ספר התורה נערכת מהבימה אל ארון הקודש שבמזרח בית הכנסת, תחת חופה ובליווי נרות דולקים.

לאחר הכנסת הספר להיכל, מברך הרבי את ברכת "שהחיינו" ואוכל פרי חדש - ולאחר מכן פותח במאמר דברי אלוקים חיים, כאשר הקהל נעמד על רגליו ומאזין בדריכות וברצינות. במאמר, הפותח בדיבור המתחיל "להבין ענין כתיבת ספר תורה", אומר הרבי ביטויים ייחודיים ורוויי הוד בדבר גודל השעה בה נמצאים כעת, לאחר סיום כתיבת ספר התורה הקדוש.

מכתב מיוחד

הכנסת ספר התורה גרמה להתעוררות גדולה אצל קהל עדת החסידים על אודות ביאת המשיח. ביטוי להתעוררות זו ניתן למצוא במכתב מיוחד ששלחו גדולי החסידים לרבי מלך המשיח בו כותבים:

"כ"ק אדמו"ר המלך המשיח שליט"א

מאחר שזכינו לסיום הספר תורה לקבלת פני משיח צדקינו, והרי הרבי מבית דוד והוגה בתורה וכופה כל ישראל לחזק בדקה ולוהם מלחמת ה'

ועושה ומצליח וכמו

שכבר שמענו מפיו

הקדוש שכלו כל

הקיצין ואין סוף

להצרות שסובלים

כלל ישראל. אנא

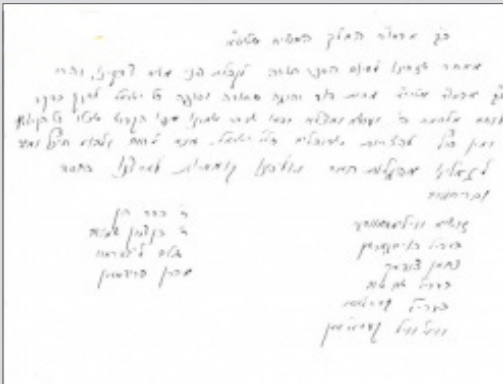
לרחם ולבוא תיכף

לגאלינו מהגלות

המר ויוליכנו

קוממיות לארצנו

בחסד וברחמים".

הרבי מודיע ש"במעשה הרי כבר סיימנו את הספר תורה, שכ"ק מו"ח אדמו"ר קרא לו ס"ת של משיח, ואינו רק מחוסר זמן, ובקרוב ממש נזכה לביאת משיח צדקנו"... התייחסותו של הרבי לענין היא, שזו היתה הפעולה האחרונה וכרגע אין עוד דבר מעכב יותר.

...

מאז ועד היום נמצא ספר התורה לקבלת פני משיח בהיכל שבבית המדרש ב-770, נעול ושומר בתיבה מיוחדת. בימים מיוחדים, חגים ויומי דפגרא, הוא יוצא לקריאת התורה.

ספר התורה ממתין ומצפה מזה עשרות שנים, עד אשר יזכה לשמש לייעודו האמיתי - ללכת איתו לקבלת פני משיח צדקנו, בהתגלותו לעין כל בגאולה האמיתית והשלימה - בקרוב ממש.

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכי"ר

•

לע"נ

הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

•

לזכות

ר' צבי מרדכי וזוגתו שלומית
ר' יוסף יצחק וזוגתו מרים דבורה
ויוצאי חלציהם חנה שפרינצה ופייגה איידל
הת' משה, הת' מנחם מענדל, חנה וחיה מושקא
גודמן

•

לע"נ

שלום בן משה ע"ה
נלב"ע כ' כסלו ה'תשע"ה

•

לזכות

אלברט בן טובה ויוסף בן טובה
שיזכו לרפואה שלימה ומהירה בכל איברייהם וגידיהם
בתוך שאר חולי עם ישראל

•

לזכות

משפחת משי זהב
שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לרמת השרון
להצלחה רבה ומופלגה בכל ענייניהם בגשם וברוח
ובמילוי השליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו

•

לזכות

יהושע שיחי' קעניג ומשפחתו
להצלחה רבה ומופלגה בכל ענייניהם בגשם וברוח
ובמילוי השליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו

לזכות

אודי דוד בן דוד

להצלחה רבה ומופלגה בכל ענייניו בגשם וברוח
ובמילוי השליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו

•

לזכות

יעקב בן ציון הכהן ראדאל

לרגל יום הבר מצוה י"ג כסלו התשע"ו

•

לזכות החייל בצבאות השם

חיים דוד בן רבקה

לרגל יום הולדתו י"ב שבט ה'תשע"ד

•

לזכות

תלמידי התמימים דישיבת תות"ל קווינס

ולזכות הרמי"ם, המשפיעים וכל צוות הישיבה

ובראשם הגאון החסיד ראש הישיבה שליט"א

להצלחה רבה ומופלגה בכל ענייניהם בגשם וברוח

ובמילוי השליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו

•

לזכות

החתן הרה"ת לוי יצחק וזוגתו שיחיו הלפרין

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

יהי רצון שחתונה זו תזרז ותביא בפועל

לחתונה הכללית דבנ"י והקב"ה בגאולה האמיתית והשלימה

ויזכו לראות בנים ובני בנים . . יראים ושלימים ומקושרים

וחדורים בשליחות היחידה - קבלת פני משיח צדקנו

•

לזכות חיה רות בת תמר

שתזכה לרפואה שלימה ומהירה בכל אבריה וגידיה

בתוך שאר חולי עם ישראל

**לכשיפוצו
מעירותיך**